

Iz Washingtona.

VOJNI TAJNIK BAKER JE ORGANIZIRAL VOJAŠKI SVET. — NOVI SVET OBSTAJA IZ PETIH GENERALOV TER BO NJEGA DELOVANJE POSVEČENO PROBLEMU VOJAŠKIH DOBAV. — POLKOVNIK HOUSE SE JE VRNIL TER IZJAVIL, DA DELUJEJO SEDAJ VSI ZAVEZNIKI V POLNEM SOGLASJU.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 17, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 15. dec. — Vojni tajnik Baker je danes objavil in sicer po dolgem posvetovanju s predsednikom Wilsonom, da se je ustanovilo vojni svet, ki bo sestavljen iz vojnega tajnika, pomožnega vojnega tajnika ter petih visokih častnikov redne armade.

To je bilo objavljeno v generalnem povelju, izdanem danes. Ta svet se bo posvečal problemom dobave za meriške sile na bojišču ter služil kot splojni člen med temi silami ter vojnim departmantom. Doim vojni tajnik tega ne izjavlja javno v formalni izjavi, ki jo je izdal, je to vendar razvidno iz tega, kar pravi, namreč, da bo vojni svet razmišljal o zadevah vojaške politike ter vprašanjih, ki se tičejo kooperacije Združenih držav in jih sil z silami zaveznikov.

Domnevajo, da bo deloval ta ameriški vojni svet soglasno s medzavezniki vojnimi svetovi, ki je bil ravnokar organiziran v Evropi in kateremu je načelnik Oscar T. Crosby, pomožni zakladniški tajnik Združenih držav.

V svojem ugotovitvi pravi tajnik Baker zelo skrbno, da ne bo novi vojni svet prevzel specializirane dolžnosti armadnega generalnega štaba ter armadnega vojnega kolegijskega temveč, da se bo posvetil širšim problemom vojnega departmanta.

Nameravajo poslati člane vojnega sveta na bojnja pozorišča, da zbirajo informacije in utise, ki naj bi bili v dobrobit temu svetu.

Generalnoštabne častnike z veliko izkušnostjo bodo prideliili temu svetu od časa do časa.

Nikakih posameznih pojavnosti ni bilo izdanih glede tega sveta razven tega, da bo novi vojni svet odvisen od generalnega štaba, vendar pa znači ugotovilo tajnika Bakerja, da bo novi svet prevzel na logo določena zaveza strategije in problemov, ki imajo političen ali napolitičen značaj.

Po svojem značaju bo novi svet neke vrste nadgeneralni štab; eden njega članov bo načelnik generalnega štaba.

Polkovnik House, načelnik ameriške misije v Evropi, se je vrnil na nekem transportu, ki je dospel večeraj v neko ameriško pristanišče ter je sporočil, da se je zedinjene napore zaveznikov sedaj o sredotočilo na nalogo, kako poraziti Nemčijo. Poročal je, da so bili popolnoma uspešni napori, da se združijo vse možnosti in zmoglosti zaveznikov.

Njegovo formalno poročilo bo izročil predsedniku Wilsonu tekot jutrišnjega dne.

Tekom par ur po njegovem dohod, je sprejel polkovnik House nekega častnika v svojem privatnem stanovanju na iztočni 53. cesti v New Yorku.

Izročil mu je naslednje ugotovilo, pisano na pisalni stroj:

Želim dati izrazu svojem zadovoljstvu glede individualnega dela članov te misije. Kterikoli uspeh je imela misija kot sredstvo v do sega dobrega, jo je pripisovati tem članom. Tekot cele svoje izkušnosti z ljudmi nisem še nikdar našel tako dobro ali bolj inteligentno delo v skupini. Nikake zmedenosti ni bilo glede ciljev, glede namera in glede predmetov, katere smo hoteli doseči. Bilo ni nobenih osebnih diferenc, ki bi lahko zavlačevalo delo. Z obeh strani se je predlagalo in stavljal pogoje in tako v Angliji kot v Franciji sem našel na ljudi velike zmoglosti, obenem na enaki način velike poniznosti.

Polkovnik House je izjavil, da ne more razpravljati o vojaških ali mornariških zadevah.

Rekel je, da se bo popolna poročila članov misije, izročila predsedniku in da je stvar predsednika

objaviti, kar se mu zdi primerno. Rekel je tudi, da je pred desetimi dnevi obiskal generala Pershinga na fronti ter ja da je videl ameriške čete, ki se nahajajo v najboljsem razpoloženju. Za generala Pershinga ni imel nič drugega kot hvalo ter rekel, da se je lotil general težavne naloge na najbolj uspešen način.

— Naša misija je bila uspeh. — Velik uspeh — je izjavil. — Ker smo zapustili Pariz, se je osredotočilo vse napore zaveznikov. Do časa pa, ko so se vršile te konference, niso bili ti napori osredotočeni. — Niso delali namreč skupaj. Sedaj pa delujejo skupno ter vse kaže, da bodo delali to tudi v bodoče.

Ko so vprašali polkovnika House, kaj misli o izgledih glede miru ter vojnih ciljev, je rekel na odločen način: — Glede miru nisem govoril niti z eno živo dušo v Evropi. Nisem razpravljal o vojnih ciljih. Glede vojnih ciljev bi tudi ne razpravljal, kolikor je prizadeta naša dežela. Nisem govoril glede naših mirovnih želja ali naših vojnih ciljev. Glede miru pa izjavljam, da je bilo to, kar se je doseglo, velik korak k miru, kajti bil je to korak k izvojevanju zmage v tej vojni.

Umrlo je 800 tisoč Armencev.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 17, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Hag, Nizozemsko, 16. decembra. Polovico ali 800 tisoč armenskega naroda, ki je bil od začetka vojne pod turško vladjo, so Turki pobili, ali pa izstradali do smrti, kakor pravi naznanilo več vplivnih Nizozemcev, med katerimi sta tudi nizozemski minister A. F. de Savornin in prejšnji nizozemski finančni minister dr. Anton Van Gyn. Pravita, da so Turki v vsem odpeljali en milijon 200 tisoč armenskih moških, žen in otrok; oropali so jih vsega, kar so imeli, masakrirali so moške, odpeljali so žene in deklice v turške hareme in v kurdске vasi, prodali otroke na sužniškem semnju, ostale pa so pustili, da so počasi pomrli vsled pomanjkanja.

— "Ta ostanek armenskega naroda v Mali Aziji", pravi ta izjava, "je nevtrolec, "je umirajoč, beraški narod, ki povečini obstoji iz starih moških, žen in otrok. Število otrok, ki so bili ločeni od svojcev in ki so nastanjeni ob karavanski poti, ali pa se potepajo po mestih kot psi, znaša več deset tisoč. Težko je vrjeti, da je v dvajsetem stoletju mogoče iztrebljenje skoro celega naroda pod tako strašnimi okoliščinami. Toda na rokah imamo popolnoma verodostojna sporočila nevtroleh konzularnih uradnikov, nemških in švedskih misjonarjev in učiteljev ter je zadeva pod vsako dvojbo."

— "Ta ostanek armenskega naroda v Mali Aziji", pravi ta izjava, "je nevtrolec, "je umirajoč, beraški narod, ki povečini obstoji iz starih moških, žen in otrok. Število otrok, ki so bili ločeni od svojcev in ki so nastanjeni ob karavanski poti, ali pa se potepajo po mestih kot psi, znaša več deset tisoč. Težko je vrjeti, da je v dvajsetem stoletju mogoče iztrebljenje skoro celega naroda pod tako strašnimi okoliščinami. Toda na rokah imamo popolnoma verodostojna sporočila nevtroleh konzularnih uradnikov, nemških in švedskih misjonarjev in učiteljev ter je zadeva pod vsako dvojbo."

— "Ta ostanek armenskega naroda v Mali Aziji", pravi ta izjava, "je nevtrolec, "je umirajoč, beraški narod, ki povečini obstoji iz starih moških, žen in otrok. Število otrok, ki so bili ločeni od svojcev in ki so nastanjeni ob karavanski poti, ali pa se potepajo po mestih kot psi, znaša več deset tisoč. Težko je vrjeti, da je v dvajsetem stoletju mogoče iztrebljenje skoro celega naroda pod tako strašnimi okoliščinami. Toda na rokah imamo popolnoma verodostojna sporočila nevtroleh konzularnih uradnikov, nemških in švedskih misjonarjev in učiteljev ter je zadeva pod vsako dvojbo."

— "Ta ostanek armenskega naroda v Mali Aziji", pravi ta izjava, "je nevtrolec, "je umirajoč, beraški narod, ki povečini obstoji iz starih moških, žen in otrok. Število otrok, ki so bili ločeni od svojcev in ki so nastanjeni ob karavanski poti, ali pa se potepajo po mestih kot psi, znaša več deset tisoč. Težko je vrjeti, da je v dvajsetem stoletju mogoče iztrebljenje skoro celega naroda pod tako strašnimi okoliščinami. Toda na rokah imamo popolnoma verodostojna sporočila nevtroleh konzularnih uradnikov, nemških in švedskih misjonarjev in učiteljev ter je zadeva pod vsako dvojbo."

— "Ta ostanek armenskega naroda v Mali Aziji", pravi ta izjava, "je nevtrolec, "je umirajoč, beraški narod, ki povečini obstoji iz starih moških, žen in otrok. Število otrok, ki so bili ločeni od svojcev in ki so nastanjeni ob karavanski poti, ali pa se potepajo po mestih kot psi, znaša več deset tisoč. Težko je vrjeti, da je v dvajsetem stoletju mogoče iztrebljenje skoro celega naroda pod tako strašnimi okoliščinami. Toda na rokah imamo popolnoma verodostojna sporočila nevtroleh konzularnih uradnikov, nemških in švedskih misjonarjev in učiteljev ter je zadeva pod vsako dvojbo."

— "Ta ostanek armenskega naroda v Mali Aziji", pravi ta izjava, "je nevtrolec, "je umirajoč, beraški narod, ki povečini obstoji iz starih moških, žen in otrok. Število otrok, ki so bili ločeni od svojcev in ki so nastanjeni ob karavanski poti, ali pa se potepajo po mestih kot psi, znaša več deset tisoč. Težko je vrjeti, da je v dvajsetem stoletju mogoče iztrebljenje skoro celega naroda pod tako strašnimi okoliščinami. Toda na rokah imamo popolnoma verodostojna sporočila nevtroleh konzularnih uradnikov, nemških in švedskih misjonarjev in učiteljev ter je zadeva pod vsako dvojbo."

— "Ta ostanek armenskega naroda v Mali Aziji", pravi ta izjava, "je nevtrolec, "je umirajoč, beraški narod, ki povečini obstoji iz starih moških, žen in otrok. Število otrok, ki so bili ločeni od svojcev in ki so nastanjeni ob karavanski poti, ali pa se potepajo po mestih kot psi, znaša več deset tisoč. Težko je vrjeti, da je v dvajsetem stoletju mogoče iztrebljenje skoro celega naroda pod tako strašnimi okoliščinami. Toda na rokah imamo popolnoma verodostojna sporočila nevtroleh konzularnih uradnikov, nemških in švedskih misjonarjev in učiteljev ter je zadeva pod vsako dvojbo."

— "Ta ostanek armenskega naroda v Mali Aziji", pravi ta izjava, "je nevtrolec, "je umirajoč, beraški narod, ki povečini obstoji iz starih moških, žen in otrok. Število otrok, ki so bili ločeni od svojcev in ki so nastanjeni ob karavanski poti, ali pa se potepajo po mestih kot psi, znaša več deset tisoč. Težko je vrjeti, da je v dvajsetem stoletju mogoče iztrebljenje skoro celega naroda pod tako strašnimi okoliščinami. Toda na rokah imamo popolnoma verodostojna sporočila nevtroleh konzularnih uradnikov, nemških in švedskih misjonarjev in učiteljev ter je zadeva pod vsako dvojbo."

— "Ta ostanek armenskega naroda v Mali Aziji", pravi ta izjava, "je nevtrolec, "je umirajoč, beraški narod, ki povečini obstoji iz starih moških, žen in otrok. Število otrok, ki so bili ločeni od svojcev in ki so nastanjeni ob karavanski poti, ali pa se potepajo po mestih kot psi, znaša več deset tisoč. Težko je vrjeti, da je v dvajsetem stoletju mogoče iztrebljenje skoro celega naroda pod tako strašnimi okoliščinami. Toda na rokah imamo popolnoma verodostojna sporočila nevtroleh konzularnih uradnikov, nemških in švedskih misjonarjev in učiteljev ter je zadeva pod vsako dvojbo."

— "Ta ostanek armenskega naroda v Mali Aziji", pravi ta izjava, "je nevtrolec, "je umirajoč, beraški narod, ki povečini obstoji iz starih moških, žen in otrok. Število otrok, ki so bili ločeni od svojcev in ki so nastanjeni ob karavanski poti, ali pa se potepajo po mestih kot psi, znaša več deset tisoč. Težko je vrjeti, da je v dvajsetem stoletju mogoče iztrebljenje skoro celega naroda pod tako strašnimi okoliščinami. Toda na rokah imamo popolnoma verodostojna sporočila nevtroleh konzularnih uradnikov, nemških in švedskih misjonarjev in učiteljev ter je zadeva pod vsako dvojbo."

— "Ta ostanek armenskega naroda v Mali Aziji", pravi ta izjava, "je nevtrolec, "je umirajoč, beraški narod, ki povečini obstoji iz starih moških, žen in otrok. Število otrok, ki so bili ločeni od svojcev in ki so nastanjeni ob karavanski poti, ali pa se potepajo po mestih kot psi, znaša več deset tisoč. Težko je vrjeti, da je v dvajsetem stoletju mogoče iztrebljenje skoro celega naroda pod tako strašnimi okoliščinami. Toda na rokah imamo popolnoma verodostojna sporočila nevtroleh konzularnih uradnikov, nemških in švedskih misjonarjev in učiteljev ter je zadeva pod vsako dvojbo."

— "Ta ostanek armenskega naroda v Mali Aziji", pravi ta izjava, "je nevtrolec, "je umirajoč, beraški narod, ki povečini obstoji iz starih moških, žen in otrok. Število otrok, ki so bili ločeni od svojcev in ki so nastanjeni ob karavanski poti, ali pa se potepajo po mestih kot psi, znaša več deset tisoč. Težko je vrjeti, da je v dvajsetem stoletju mogoče iztrebljenje skoro celega naroda pod tako strašnimi okoliščinami. Toda na rokah imamo popolnoma verodostojna sporočila nevtroleh konzularnih uradnikov, nemških in švedskih misjonarjev in učiteljev ter je zadeva pod vsako dvojbo."

Vojna moč Nemčije in Avstrije.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 17, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Pariz, Francija, 16. decembra. Skupna sila avstrijsko-ogrske armade je dosegla 1170 bataljonov pehote (1,404,000 mož), 240 škadronov konjenice, 2950 poljskih topov, 1500 lahkih havb in 922 težkih topov.

Gorenji podatki so približno pravilni in jih je dobil danes poročevalec Ass. Press, ki se nahaja pri francoski armadi na francoskem.

Informacije, katere so prejeli ta teden od nemških ujetnikov, pravijo, da ima zdaj Nemčija na zapadni fronti okoli 2,100,000 mož in na vzhodni fronti 1,100,000 mož. Vse vojaške med 19. in 35. letom so potegnili z ruske fronte, ker tam ni več bojev, ter so jih postavili na zapadno bojišče, kjer Nemčija zbira večjo armado kot kdaj prej.

Vporabila bo, kar se tiče števil, dve tretjini svoje sile, in morebiti štiri petine svoje vojne sposobnosti. Na ruski fronti so pustili stare može in dečke razreda leta 1819.

Kdaj in kje bo Nemčija vdarila, nikdo ne ve; toda njen največji sunek, katerega bo vzporedila s svojo največjo silo, se bo pričel, predno bodo Združene države držale kak večji del bojne črte.

Vojna poročila.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 17, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 16. decembra. Tekot nočnih patrolnih spopadov južno od Cambrai smo vjeli nekaj ujetnikov in eno strojno puško.

Nočno poročilo:

Tekom noči je sovražni oddelek napadel eno našo postojanko zapadno od Villers Guislain, toda z našim ognjem je bil odbit. Danes je bil en sovražni bombni napad severozapadno od La Vaqueerie po hudem boju odbit.

Sinoči smo nekoliko izboljšali svoje postojanke vzhodno od Oivon. Sovražni napad danes zjutraj južno od Armentieres je bil uspešno odbit.

Danes je bila artilerija zelo živahna na več krajih južno od Armentieres je bil uspešno odbit.

Danes je bila artilerija zelo živahna na več krajih južno od Scarpe. Severno od Langemark so sovražnosti narastle.

Pariz, Francija, 16. decembra. Med Aisno in Oise je bilo zelo živahno artilerijsko streljanje. Odabili smo sovražni napad severno od Chemin-des-Dames.

Sinoči so Nemci v Champagni poskusili napasti naše postojanke vzhodno od Cornillet, toda bil je odbit.

Bili so živahni artilerijski boji na desnem bregu Mezele, posebno v okraju Chambrettes.

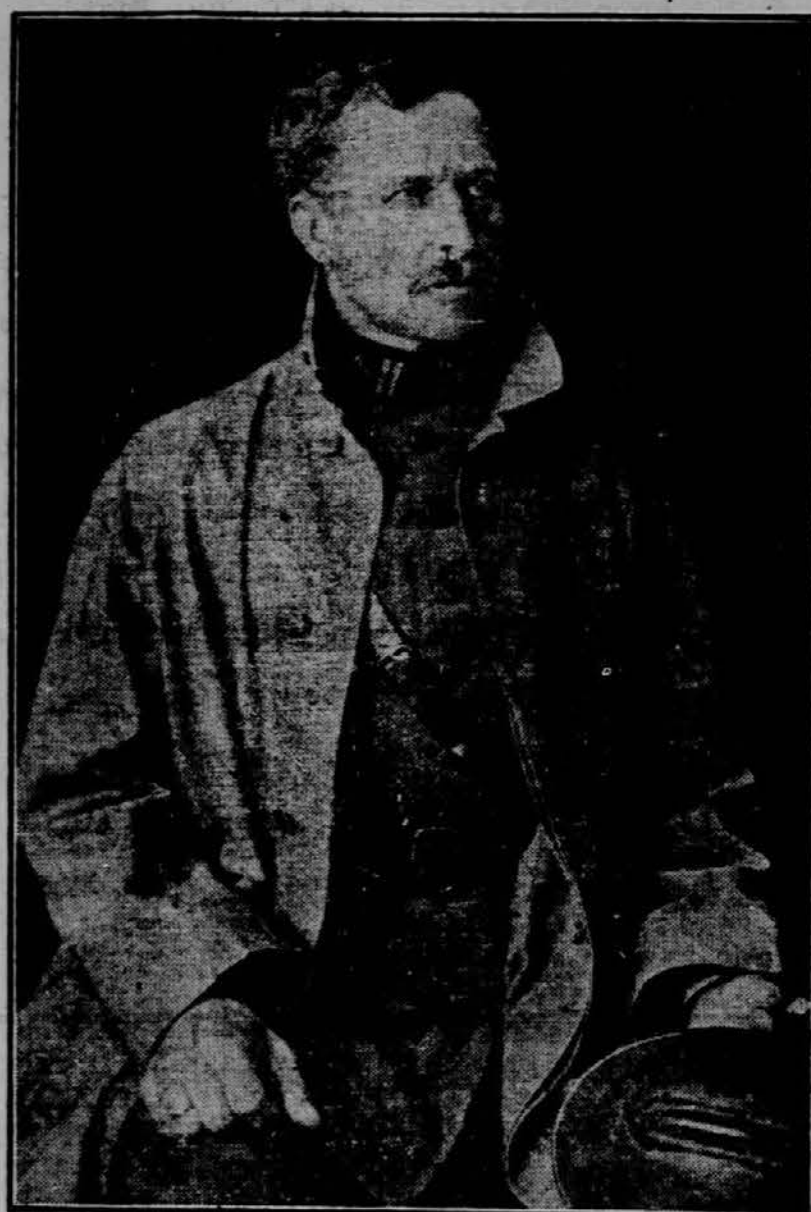
Avjatika. — Naši letalniki lovili so 15. decembra razvili veliko delavnost in so spravili na tla pet sovražnih letal. Bilo je tudi potrjeno, da so treščila na tla tri druga letala, kot posledica spopada 12. in 14. decembra.

Novi avstrijski topovi.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 17, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 16. decembra. Poročevalec "Daily News", ki brojavlja z laške fronte, pravi, da ima avstrijska artilerija večje število topov z zelo veliko hitrico, ki je skrajno neprijetna, ker izstrelki pridejo in razpočijo, ne da bi dali kako svari. Naglica novega projektila je večja kot pa odmeva, tako da se stili sivi goji glas šel po njem, ko je izstrelak priletel in udaril.

Avstrijski napadi na levem križju okoli 200 tisoč.

BELGIJSKI KRALJ.
Najnovejša slika kralja Alberta.

Z laške fronte.

ITALIJA JE POKLICALA POD OROŽJE DVA MILJONA VOJAKOV. — ITALJANSKA ARMADA BO ŠTELA POTEMTAKEM SKORAJ SEDEM MILJONOV MOŽ. — BOJI MED REKAMA PIAVO IN BRENTA. — AVSTRILJCEM SE JE POSREČILO ZAVZETI VRH GORE CARILLE. — POROČILO POROČEVALCA ASSOCIATED PRESS.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 17, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 16. decembra. Danes naznanja neko uradno poročilo iz Rima, da je Italija v poklicala nadaljna 2,000,000 mož pod zastave.

To število vsebuje vojaške razrede med letom 1874 in letom 1889, torej može od 36. do 51. leta, in 800,000 onih, ki so bili prej zavrženi zastran telesne nesposobnosti. Sedanja italijanska armada šteje 4,200,000 mož. Z zadnjimi ojačenji bo torej štela vsega skupaj 6 milijonov 200,000 mož.

Oni, ki so telesno nesposobni, bodo vršili svojo dolžnost na prostori, kjer so sedaj zaposleni aktualni vojak. Na ta način bo torej prišlo v prvo vrsto 800,000 mož.

Edino uradno razjasnjenje, tiče se v vpolnjenosti teh starejših mož, je da se je Italija odločila "pripraviti na vse, kar koli se zgodi."

Domneva se, da je ta akcija edine priprave za dolgo kampanjo ne pa kak boj z Nemci, ki bi se imel v kratkem začeti.

Vojaški izvedenci so popolnoma prepričani, da potrebuje Italija za to še nadaljnjih mož, da ji bo mogoče vzdržati zelo ogroženo fronto.

Dopisnik Ass. Press, ki se nahaja v glavnem stanu italijanske armade v Severni Italiji, je opisal, takole sobotno borbo v ozemlju med Piavo in Brenta.

Po več dni trajajočem boju je sovražnik z velikimi izgubami nekoliko napredoval ter zasedel hrib Caprille, vzhodno od reke Brente.

To torej pomeni, da so napredovali Avstrijci za trideset milje.

Caprille je ena izmed onih višin, ki kontrolirajo konec doline San Lorenzo, katere vodi proti jugu in kjer sovražnik izvaja svoj največji odpor.

Največji sovražniški uspeh v prejšnjih tednih je bilo zavzetje prelazov zapad. od reke Brente in valed tega je obrnil v preteklem tednu svojo pozornost na prelaz vzhodno od tega kraja.

Avstrijski napadi na levem križju okoli 200 tisoč.

Avstrijski napadi na levem križju okoli 200 tisoč.

Avstrijski napadi na levem križju okoli 200 tisoč.

Avstrijski napadi na levem križju okoli 200 tisoč.

Avstrijski napadi na levem križju okoli 200 tisoč.

Premirje je podpisano.

RUSIJA IN NEMCIJA PODPISALI PREMIRJE. — PREMIRJE NE PREPOVEDUJE PREVOZA ČET. — PREVAŽANJE SE JE ŽE PRIČELO. — MIROVNA POGAJANJA SE BODO TAKOJ PRIČELA. — TROCKI PRVI, DA BO BOLJŠEVIŠKA VIADA PRIČELA RABITI GUILLOTINO.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Dec. 17, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Petrograd, Rusija, 16. decembra. — Boljševiška oficijelna časnikarska agentura je danes objavila, da sta se Rusija in Nemčija zedinili v pogojih za premirje.

Ruski delegati, ki tvorijo odbor za premirje v Brest-Litovsku, so obvestili boljševiško oblast, da je prišli v petek do sporazuma z Nemci zaradi prevažanja čet. Sklenjeno je na ta način:

Ta pogodba, katero podpišeta obe stranke, za veče di 30. decembra 1917 (12. januarja 1918.), da se ne poslužujeta dejanskega vojaškega prevažanja na fronti od Baltika do Črnega morja, razum takega prevoza, ki se je že pričel do trenutka, ko je bila ta pogodba podpisana.

Vrhovni armadni poveljnik praporščak Krylenko naznanja v proklamaciji, katero je naslovil na vsa armadna poveljstva na vseh frontah in na vojaški revolucionarni odbor, da, ker je podpisana pogodba premirja, "predlagam, dokler ne sprejemem popolne vsebine pogodbe, da se prenehajo vojne operacije."

Boljševiški zunanji minister Trocki je na seji petrografskega sveta vojaških in delavskih delegatov v soboto zvečer izjavil, da se bodo mirovna pogajanja pričela takoj, ko bo podpisano premirje. Rekel je, da je za nekaj časa kazalo, da se bodo pogajanja prekinila, ker je nemški zastopnik general Hoffman vstrajal na pravi, da se prevažajo čete v majhnih oddelkih. Nemški poveljnik pa je slednje sprejel rusko formulo.

"Na noben način ne moremo in ne bomo pomagati militarizmu", je rekel Trocki. "Vprašanje o prevažanju čet je bilo najvažnejše. Mislim, da naši zavezniki smatrajo našo formulo za dovoljvo."

Izvrševalni odbor delavskih in vojaških delegatov je danes s 150 proti 104 glasovom odobril odlok, ki razglašuje ustavne demokrate za sovražnike naroda.

Kmetijski kongres je s 360. proti 321 glasovom obsojil aretacijo članov narodne skupščine in pozivljala deželo ter armado in mornarico, da branijo poslance z vsemi svojimi močmi.

Boljševiški zunanji minister Trocky je v govoru na svoje nasprotnike danes rekel:

"Vi ste vznemirjeni zaradi mile strahote, katero vporabljam napram svojim sovražnikom. Toda vedite, da bo tekot enega meseca ta strahota prevzela obliko francoske revolucionarne strahote — ne trdnjava, temveč guillotine."

Berlin, Nemčija, 16. decembra. — Po današnjem oficijelnem poročilu je bila v soboto v Brest-Litovsku podpisana pogodba za premirje med boljševiško vlado in tevtonskimi zavezniki. Premirje stopi v veljavo v ponedeljek opoldne in ostane pravomočno do 14. januarja.

Pripomba v pogodbi za premirje je tudi da se takoj po podpisnem premirju prične mirovna pogajanja.

Švica bo spodila vsakega vpada.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 17, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 16. dec. — Švica bo z orožjem odgnala vsakega vpadnika v njeno ozemlje. Ta izjava se nahaja v sporočilu, katero je bilo danes sprejeto od švicarske vlade.

Sporočilo je odgovor na poslanično Zdrženih držav, ki zagotavlja, da bodo spoštovali švicarsko nevtrolest toliko časa, dokler jo spoštujejo tevtonske države.

Avstrijski ujetniki.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 17, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 16. decembra. Nek Anglež, ki se je ravnokar vr

Rožaki naročajo se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Zdrženih državah.

Rožaki naročajo se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Zdrženih državah.

Rožaki naročajo se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Zdrženih državah.

Rožaki naročajo se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Zdrženih državah.

Rožaki naročajo se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Zdrženih državah.

Rožaki naročajo se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Zdrženih državah.

Rožaki naročajo se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Zdrženih državah.

Rožaki naročajo se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Zdrženih državah.

Rožaki naročajo se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Zdrženih državah.

Rožaki naročajo se na "Glas Naroda", največji slovenski

Ameriški grobovi.

000

OBISK GROBOV AMERIŠKIH VOJAKOV, PADLIH V FRANCIJI. — ENAJST JIH JE POKOPANIH NA MAJHNEM POKOPALIŠČU. — PIŠE W. S. FOREST.

000

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Dec. 17, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

8 francosko armado na bojnem polju, 14. decembra. — Danes sem šel čez posvečeno zemljo, zemljo oškropljeno s krvjo prvih Amerikancev iz armade, ki so umrli bojujoč pravice proti sili.

Po uljudnosti francoskega armadnega glavnega stanja je bilo dovoljeno poročevalcu zveznega časopisa, da se je smel muditi en dan in eno noč v zakupu, kjer so bili ubiti prostaki Gresham, Hay in Enright pri nemškem napadu 2. novembra.

Dovoljeno je bilo tudi obiskati kraj, kjer zdaj ti junaški Amerikanci počivajo v smrti; to je bilo prvo dovoljenje te vrste, ki je bilo dano civilnemu Amerikancu.

Prenočili smo v zakupu, ki je nekoliko čevljev oddaljen od prostora, kjer so Nemci ujeli prve Amerikance. — Predno se je pričelo daniti, je poročevalec zveznega časopisa spremljal francoski patrolni oddelek čez kraj bojne ga polja, kjer so opravili Amerikanci prvo poizvedovalno službo.

Pozneje je naša družba govorila z nekim francoskim zdravnikom, ki je hvalil kot najdražjo lastnino kos zgodovinskega nemškega izstrelka, ki je ranil prvega Amerikancea.

Pozneje nas je skupno z ameriškim tovarišem Pavlom Scott Mover iz Chicage spremljal francoski kaplan, ki je bil oblečen v kot nebo modro uniformo, v majhno vas, dve milji zadej za bojno črto. Imena vasi ne omenimo. Toda pozneje se bo to ime nahajalo v vsaki ameriški zgodovinski knjigi.

Vas je bila kup zrušenih, deloma podrtih hiš, s sivimi stenami in rdečimi strehami; slonela je na pustem obronku brez trave — tipično selo v tem delu Francije.

Peljali so nas med dvema poslopjama po kamenitih stopnicah. Pred nami se je razprostiralo polje desetih akrov. Obdano je bilo z visokim zidom sivega kamna. Poševna površina polja je bila preprežena z zarjavelo žico.

O levem zidu je bilo do 40 grobov hrabrih francoskih vojakov. Pokriti sobili z umetnimi veneci — nekateri med njimi so bili stari že tri leta.

Na najzadnjem koncu zida je enajst s travo poraščenih kupov zemlje kazalo prostore, kjer so ležali — mrtvi Amerikanci; pokrivala so jih cvetlice. Vrh vsakega je bil pet čevljev visok, slabo otesan lesen križ.

Med temi enajstimi grobovi so bili prvi trije ograjeni z nizko ograjo, ki ni bila pobarvana. Najbolj oddaljeni križ nam je povedal, da leži truplo prostaka Thomasa En-

right. — Naslednji grob je bil prostaka Merle D. Hay in nam najbližji teh treh je bil grob, ki je kril ostanke prostaka Jamesa B. Gresham.

Napisi teh treh junaških Amerikancev so bili na osmerokotnih lesenih ploščah. Na vsaki je bilo napisano polno ime s številko polka vsakega moža ter datum njihove smrti. V ozadju so bila ovita ameriška zvezdana zastava in francoska trobojnica.

Na majhni ograji, ki je omejevala grobove prvih treh Amerikancev, katerim je bilo odločeno, da padejo, je pritrjen lesen napis, s črnimi črkami na belem polju. Napis se glasi:

— Ici reposent les premieres soldats de l'illustre Republique des Etats-Unis tombe en terre France pour justice liberte; Novembre 3, 1917. —

(Tukaj leže prvi vojaki slavne republike Združenih držav, ki so padli na francoski zemlji za pravico in svobodo, 3. novembra 1917.)

000

Zavezniški mornariški svet.

000

ZAVEZNIKI SO VSTANOVI MORNARIŠKI SVET. — TUDI AMERIKA VDELEŽENA. — DANIELS JE NAZNANIL, DA BODO DELOVALI SKUPNO AMERIKANCI, FRANCOZI, ANGLEŽI, ITALJANI IN JAPONCI. — VSE MORNARICE BODO SODELOVALE. — SVET BO PAZIL NA VOJNE OPERACIJE ZAVEZNIŠKE MORNARICE. — SEJE BODO V EVROPI.

000

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Dec. 17, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 16. decembra. — Sinoči je mornariški tajnik Daniels naznanil, da se je vstvaril zavezniški mornariški svet.

Namen tega sveta, ki se je direktno porodil iz zavezniške mornariške konference, ki se je vršila v Parizu 29. in 30. novembra, je, "da se zagotovi največja skupnost in popolno sodelovanje med zavezniškimi brodovji".

Francija, Anglija, Združene države, Italija in Japonska so zastopane in sicer Anglija, Francija in Italija po svojih mornariških ministrih, Združene države in Japonska pa po častnikih, katere imenuje njihova vlada.

Ker bodo Anglija, Francija in Italija imele po dva člana v svetu, se domneva, da bodo tudi Združene države in Japonska enako zastopane.

Tajnik Daniels je izdal svoje naznanilo, potem ko je prejel sledeči kabelgram od admirala W. Bensona:

— Vršila se je konferenca v mornariškem ministertvu v Parizu v četrtek in petek 29. in 30. novembra; — predsedoval ji je mornariški minister Leygues in navzoči so bili naslednji delegati:

Za Francijo Jules Cels, Sous Secretary d'Etat de la

Marine; vice-admiral Den Bon, šef generalnega štaba.

Za Anglijo Sir Eric Geddes, prvi lord admiraltete; admiral Sir John Jellicoe, prvi mornariški Lord.

Za Združene države admiral Benson, ravnatelj operacijskega urada; vice-admiral Sims, poveljnik ameriških pomorskih sil v evropskih vodah.

Za Italijo vice-admiral Cusani Visconti.

Za Japonsko rear-admiral Funakoši.

Sklenilo se je, da se vstanovi zavezniški mornariški svet z namenom, da se zagotovi največja skupnost in popolno sodelovanje med zavezniškimi mornaricami.

Namen sveta bo paziti na splošno vodstvo pomorske vojne in da se zagotovi soglasje mornariških naporov in dogodkov vseh znanstvenih operacij, ki so v zvezi z vodstvom vojne.

Svet bo dal vsa potrebna priporočila, da bo vlada v stanu izdati odloke. Vedno bo informiran o izidu načrtov, ki so se napravili.

Člani sveta bodo poročali svojim vladam, kadar bo potrebno.

Individuelna odgovornost štabnih šefov in vrhovnih poveljnikov na morju napram vladam, kar se tiče operacij, ali pa glede strategične in taktične razvrstitve čet, ki so postavljene pod njegovo poveljstvo, ostane nespremenjeno.

Sklenilo se je, da bo svet sestojal iz mornariških ministrov narodov, ki so zastopani ter iz šefov mornariških štabov.

Ker je potrebno, da se seje sveta vrše v Evropi, bodo šefi generalnega štaba Združenih držav in Japonske zastopani po častnikih pod zastavo, katere imenuje njihova vlada. Zavezniški mornariški svet bo imel stalnega tajnika, katerega naloga bo zbirati in izdajati informacije itd.

Svet bo imel svoje seje, kolikokrat se bo zdelo, da je potrebno, pod predsedništvom mornariškega ministra države, v kateri se vrši seja.

Različni admirali bodo dajali svetu informacije, ki so potrebne za delo, katero se ima izvršiti.

Vstanovitve novega zavezniškega sveta se smatra za najvažnejši korak, katerega so sploh naredili, združenje in sklopitev delovanja združenega brodovja petih zavezniških narodov, kar ima namen, da se premagajo nemške sile na visokih morjih in da se dobi zmaga.

Čedad.

Mesto Čedad, ki šteje okoli 10 tisoč prebivalcev, je živahno središče šenpeterskih Slovencev ne le v trgovstvenem, nego tudi v političnem oziru, ker tukaj se nahajajo vsi uradi, tudi okrožno sodišče, dočim je Šenpeter le po imenu glavni kraj beneških Slovencev. "Posebno ob sobotah", tako piše profesor Trinko v "Dom in Svetu", bi rekel, da je v Čedatu vse slovensko. Vse kar hribi rodi za prodaj, vse pride na čedadski trg. Ob takih dneh prevladuje slovenščina in se precej glasno razlega po starih, ozkih čedadskih ulicah; isto tako po prodajalnicah in gostilnicah, česar se omenjati ni treba. Naši Slovenci sploh ne marajo govoriti preokorne furlanščine, zato pa mora vsak čedadski trgovec skrbeti, da ljudstvu ustreže le slovenski. Gotovo je zanimivo poslušati, kako se preproste gorske Slovence brezobzirno in gostobesedno prikažajo z nespretnimi kramarji v svojem karakterističnem narečju in še povrh rogaajo spakedrani in samo za skrajno silo dobri furlansko-slovenščini.

Največje čedadске zanimivosti so: glavna cerkev v patrijarsko palačo, langobarska cerkevica, "vražji most" čez Nadižo, ter mestni muzej poln rimskih in langobarskih starin.

Kajserjeva mirovna ponudba?

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Dec. 17, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 16. decembra. Cesar Viljem namerava v svoji božični poslanici podati končno mirovno ponudbo svojim sovražnikom, "na katere bo v slučaju zavrnitve padla odgovornost za prehlivanje krvi v letu 1918."

Predstojajoče poročilo se nahaja v brzojavki, katero je poslala iz Ženeve Exchange Telegraph Company.

KAKO SO NEMŠKI SOČIALISTI

IZDALI SOČIALIZEM. — Spisal dr. Josip Gorlihar, — bivši avstrijski konzul v Združenih državah.

Knjiga je izšla v angleškem jeziku

Naročajte pri:

ALBERT MAMATEY,

534-4th Ave. Pittsburgh, Pa.

Rojaki naročajo se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Prve pismonožice v Chicagu.

Poštár William B. Carlile je dobil od vrhovnega poštarja iz Washingtona dovoljenje, da nastavi deset pismonožic.

POZOR, SLOVENKE!

Katero veselje priti se slavnikaški obiti, naj se oglasi pri Young Hat Company, 46 W. 23 St., New York City, ali pa pri Mrs. Pribil, 360 Dill Pl., Ridge-wood, Brooklyn, N. Y. (17-19-12)

ISČE SE 300 MOŽ

za delati drva pri Cleveland, Cliff Iron Co. Plača po \$1.75 od kladiva (cord). Gozd je v ravnini ter ni bil še sekan, in sicer v okolici Trenary ter tudi na Midway. Za podrobnosti in pojasnila vprašajte pri:

Louis Mikulich, (17-26-12) Forest Lake, Mich.

ŽENITNA PONUDBA.

Želim se seznaniti v svrhu ženitve z gospico v starosti od 18 do 28 let. Katera želi mirno in lepo življenje deliti z menoj, naj piše na upravnitvo tega lista pod imenom "Ženin". Če je mogoče, naj priloži tudi sliko. Tajnost zadržana. Imam en tisoč prihrankov. Isčem v listu dekleta zato, ker v kraju, v katerem se jaz nahajam, ni slovenskih evetk.

NAZNANILO.

Zalostnim srecm naznanjam sodnikom, prijateljem in znancom žalostno vest, da mi je dne 6. decembra za vedno zaspala moja ljubljena soproga

NEŽA SIMONČIČ,

rojena Janežič v letu 1866 v Tuštajnu pri Brezovici. Tu zapuška mene in šest otrok (tri sinove in tri hčere). v starem kraju pa tri brate in dve sestre. Ranjka je trpela na težki bolezni, ker je imela raka v želodcu. Midva sva živele v zadovoljstvu obeh, odkar sva se vzela, in sicer od 2. oktobra 1892.

Bodi ji lahka črna zemlja!

Zalujoči soprog:

Math. Simončič.

Zaeno pa prosim, če kdo ve za naslov FRANKA JANEŽIČ, da mi poroča, ali naj se pa sam oglasi. Moj naslov je:

Math. Simončič,

R. F. D. N. No. 1, Box 21 B, Junction City, Oregon

Rojaki naročajo se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

ISČEM

službeno Slovenko. Majhna družina, 2 leti staro dete za varstvo. Na starost se ne oziram. Plača po dogovoru. Vsa povrnem vožne stroške, ako pri meni v službo stopi.

Frank Bombač,

Box 122, McCurtain, Okla. (17-18-12)

POZOR, SLOVENCI, POZOR!

Svojim prijateljem in znancom ter rojakom po zapadni Pennsylvaniji naznanjam, da sem prejel od guvernerja imenovanje za

JAVNEGA NOTARJA.

Pisarno sem otvoril v Pittsburghu, Pa., v znanem Bakewell postopju, soba št. 102, prvo nadstropje, poleg urada slovensko-hrvatskega advokata F. A. Bogadaka, vrhovnega odvetaika Nar. Hrvatske Zajednice.

Opravljal bom vsakovrstna dela, ki spadajo v notarski posel. Izdeloval bom zaprisežene izjave (affidavits), pooblastila, razne pogodbe in dogovore, prošnje in druge postavne dokumente. Vse to bom izvrševal v raznih jezikih. Obenem bom tudi tolmačil pri sodiščih, mirovnihi sodnikih ter povsod drugod, bodisi v Pittsburghu ali izven Allegheny countyja.

Moja pisarna v mestu je odprta od 9. ure zjutraj do 5. ure popoldne. V slučaju, da kateri izmed rojakov ne more priti čez dan v mojo mestno pisarno, se pa lahko oglasi pri meni na domu med 6. in 8. uro zvečer na šte. 20 — 48. in Butler St.

Jamčim vsakemu dobro in pošteno delo. Rojakom se priporočam.

ANTON ZBAŠNIK,

JAVNI NOTAR IN TOLMAČ, soba 102 Bakewell Bldg., Corner Diamond & Front Streets, Pittsburgh, Pa.

Telephone: Court 3459.

(17,19,21,24,26,28-12)

Columbia Grafonolas

and Columbia Records

Hodi in ozri se nanje -- poglej in poslušaj.

To je pravi način, kako poznati in preceniti kakovost Columbia grafonole in Columbia rekorde.

Ničesar ni, kar Vam je mogoče kupiti in kar bi Vas tako razveseljevalo kot Columbia grafonola. Nobena stvar ne bo prinesla v Vašo hišo toliko veselja kot Columbia grafonola. Stanejo od \$18 dalje in so cene primerne za vsako denarnico.

Columbia rekorde delajo največji svetovni peveci in godbeniki. Ne moreš dobiti samo angleških Columbia rekordov, temveč tudi v 34 drugih jezikih in tudi v Vašem jeziku. Napravili so jih največji umetniki Vašega naroda.

VPRAŠAJ TRGOVCA ZA BREZPLAČNI CENIK REKORDOV V VAŠEM JEZIKU, ALI PA PIŠITE NARAVNOST NA:

Columbia Graphophone Company

International Record Department

102 West 38th Street

New York, N. Y.

Kater kupujete: gledajte ali po roko, pazite na vrhovno znamko, ki je na Vam javni in izločen.

Doma.

Spisala Zofia Kveder-Jelovick.

Nekega dne se mu je stozilo po domu. Ze par let je bil v tem velikem tujem mestu, kjer je bilo po letu tako zadušljivo in tesno, da skoro niti prav dihati ni mogel. In takaj v tem predmestju, kjer je stanoval, je vedno smrde- lo po prenoči, in če je odpel za kakor svojo okno, ležalo je vse polno saj po knjigah in po opravi. Tistih prasnih dreves doli na ulici ni mogel nič več gledati, in če je šel v park, se mu je zdelo, kakor da ne vidi pravih dreves in prave trave. Tu je bilo vse tako lepo obrito in polizano, kakor kak frizerski učence. Enkrat bi bil zo- pet rad v pravih gozdih, opet bi rad ležal na tistem dišečem seno v lazi ali pa na tratinji pod do- mačo lipo.

In takoj tisto dopoldne je začel popravljati svoje stvari v oni mali dijaški kovček, ki mu je bil že toliko let zvest tovariš. Vse knjige in zakonike je pustil na omari, naj se prase, dokler zopet ne pride. Propal je pri zadnji iz- kusaži; ali kaj, tistih par dni, ka- tere bo preživel doma, si ne bo grenil z učenjem! No da, če do- vek toliko let študira, mu ni to- liko za par semestrov več ali manj. Nasmehnil se je pikro, ali takoj nato zažvižgal nelo fantov- sko in zmetel se tistih par drob- narj v kovček, kar jih je imel.

Popoldne pa je rekel svojemu advokatu, pri katerem je bil na- stavljen kakor stenograf in pisar: — Gospod advokat, jutri mi- silim iti domov. — To ne gre, to ne gre! Kje naj dobiš drugega? — Ah, še danes vam ga pripe- ljem, ako hočete.

In ker ni bilo dela in ker je bil advokat dober mož, ki se je hotel zadovoljiti za kak teden tudi z namestniki, je naš junak takoj zopet odšel in jo mahnil v neko temno, ozko ulico, kjer je njegov znanec in prijatelj visoko pod streho gospodaril ter gladoval in čakal, kdaj dobi mesto kakega in- struktorja ali repetitorja ali pi- sarja. Povedal je prijatelju, za- kaj se gre, in ta je bil takoj za- dovoljen, da prevzame vse obvezno- sti našega junaka.

— Jaz grem domov, — je rekel ta, Tone Korosec, da ga predsta- vi.

Sram ga je bilo, da je tako po- nosno in samozvestno dejal "do- mov". Zakaj njegov znanec ni imel doma. Rodil se je Bog ve v kateri hiši tega velikega mesta, njegovi starši in sorodniki so po- mri in ostal je sam. Ni imel do- ma. Tone Korosec se ni mogel predstavljati, da bi bil kdo doma v mestu, med temi stotisoči ne- znanih ljudi, med to legijo ulic in hiš. Dom, to je vas na deželi, po- sebna vas med poljem in pašniki med zelenim gozdom naokrog. To je dom. Hiša, ki stoji nekaj slo- venskih vekov, in vas, ki se morda celo stoletje nič ne izpremeni. In ljudje, ki nas poznajo in katere poznamo mi. Ulici in strnjene, tete, botre in strice, možje in žene, pa fantje in dekleta. — Razlagal je vse to svojemu prijatelju, ali ta ga ni razumel. No, si je mislil, če bi imel denar, pa bi ga vzel s se- boj, da vidi. Ali ni imel denarja, žalibog. Niti za sebe ne mnogo. Toliko, da pride doli domov, in se par kton, da kupi mater in sestr- i kakor ruto, očetu mož s tremi re- zmi, bratu pa možniček za denar. Da ne poreko, da je prišel s prazni- mi rokami. Za nazaj pa oče kaj- dá. Saj ni brez drobiža. In morda bo še vse dobro potem.

Tone Korosec je bil namreč skregan z očetom in z vsemi do- ma. Ze par let. Od tedaj, ko je te- bi nič meni nič pobegnul iz seme- nišča. — Ko se je pol leta pri- pravil za gospoda, — kakor je dejala mati. Ko mu je takrat oče pokazal vrata: — Ali nazaj v le- menat, ali pa nikdar več čez prag naše hiše, — se ni oglašil nihče, da bi mu bil dal prijazno besedo, ko je ušel iz nekake grenke, trpke svojeglavosti odhajal v svet. Niti mati ne. Pes je lajal za njim, oni drugi so pa stali v hiši ter se križali nad nepokornim si- nom. Otresel je prah domače de- žele s svojih nog in se odpeljal študirati. Težko je bilo vse to. De- lati, goniti ter pehati se za par krajcarjev, da ostane živ, a zve- čer mučiti se za cilji. Neumen ni bil nikoli, ali za take suho nauke- tudi ni imel nikdar posebnega ta- lanta. Izpiti se stali pred vrati boljega življenja kakor angel pred rajem. Pa je tisti tista doli- godna akcija vsako noč v svo-

jo glavo, a kaj pojde v utrujeno in zmeceno pamet! Kolikokrat je zaspal nad knjigami — pa je pa vendar, bil je že eden izmed sta- rejših med tovariši, in kadar je prišel med nje, je resno in zam- sljeno sedel pri mizi. Nekaka re- signacija se ga je začela polastiti zadnji čas. Jeza in trma sta ži- gnili iz njegove duše in zdaj ni bilo nič tam, kar bi ga pehalo dalje. Vsi cilji in ideali so se odmaknili nenkrat tako nedosežno daleč, da bi bilo smešno goniti se za njih.

V tem mučenem duševnem sta- nju se mu je nenkrat stozilo po domu. Zdelo se mu je, kakor da ga čaka tam v domačih hribih, neko pomlajenje, kakor da tam najde svojo prejšnjo svežost in čilost.

— Pojdem domov, pa se napi- jem doma in svobode. Cel dan bom ležal doma na vrtu, da me sonce obsije in pogreje. In zvečer pojdem s fanti vasovat in ukat. In vsi me bodo veselili, mati in se- stra in brat in oče tudi. Saj sem njihov. Korosec sem. In vsakega posebej objanem.

Pogledal se je v ogledalo in zde- lo se mu je, da se je zelo postaral na štiri leta, kar je od doma. Oči so globoko v jamicah in po obra- zu se delajo fine zarezje in brazde. Ustnice so nekako uvele in stis- njene, v oči pa je prišlo nekaj težkega in zamisljenega. Samemu sebi se je zasmilil in skoro bi se bil razjokal.

— Milo se jim bo storilo doma, ko me tako ugledajo, — je premi- sljeval, in domači kraji, domači, dragi obrazi so vstajali jasni ter blagi pred njegovo dušo. Triletna odsotnost, mrzla tujina, neko sladko domotožje jih je očistilo vseh peg in njegove oči so jih gle- dale preplavene v idealni luči nje- gove ljubezni.

To je bila vožnja, prijetna in sladka, polna sanj in pričakova- nja. Gledal je skozi okno železni- skega voza, ali ničesar ni videl. Domači spomini so mu igrali pred očmi in misli so hitele naprej — domov.

— Se nikdar ni bilo toliko lju- bezni v mojih prsih. Polno sree jim prinesem. Kako me bodo ve- seli! In jaz se bom grel v njih- vih dobrih pogledih, polnih naklonjenosti in ljubezni. Moja ma- ti! Zajokala bo sreče in vse mi bo storila, kar bom hotel. — Truden si in lačen, sinko; odpodij si! Kaj naj ti prinesem, s čim naj ti po- mri in ostal je sam. Ni imel do- ma. Tone Korosec se ni mogel predstavljati, da bi bil kdo doma v mestu, med temi stotisoči ne- znanih ljudi, med to legijo ulic in hiš. Dom, to je vas na deželi, po- sebna vas med poljem in pašniki med zelenim gozdom naokrog. To je dom. Hiša, ki stoji nekaj slo- venskih vekov, in vas, ki se morda celo stoletje nič ne izpremeni. In ljudje, ki nas poznajo in katere poznamo mi. Ulici in strnjene, tete, botre in strice, možje in žene, pa fantje in dekleta. — Razlagal je vse to svojemu prijatelju, ali ta ga ni razumel. No, si je mislil, če bi imel denar, pa bi ga vzel s se- boj, da vidi. Ali ni imel denarja, žalibog. Niti za sebe ne mnogo. Toliko, da pride doli domov, in se par kton, da kupi mater in sestr- i kakor ruto, očetu mož s tremi re- zmi, bratu pa možniček za denar. Da ne poreko, da je prišel s prazni- mi rokami. Za nazaj pa oče kaj- dá. Saj ni brez drobiža. In morda bo še vse dobro potem.

Tone Korosec je bil namreč skregan z očetom in z vsemi do- ma. Ze par let. Od tedaj, ko je te- bi nič meni nič pobegnul iz seme- nišča. — Ko se je pol leta pri- pravil za gospoda, — kakor je dejala mati. Ko mu je takrat oče pokazal vrata: — Ali nazaj v le- menat, ali pa nikdar več čez prag naše hiše, — se ni oglašil nihče, da bi mu bil dal prijazno besedo, ko je ušel iz nekake grenke, trpke svojeglavosti odhajal v svet. Niti mati ne. Pes je lajal za njim, oni drugi so pa stali v hiši ter se križali nad nepokornim si- nom. Otresel je prah domače de- žele s svojih nog in se odpeljal študirati. Težko je bilo vse to. De- lati, goniti ter pehati se za par krajcarjev, da ostane živ, a zve- čer mučiti se za cilji. Neumen ni bil nikoli, ali za take suho nauke- tudi ni imel nikdar posebnega ta- lanta. Izpiti se stali pred vrati boljega življenja kakor angel pred rajem. Pa je tisti tista doli- godna akcija vsako noč v svo-

GENERAL DUKHONIN (v sredi) PRI NADZOROVANJU ŽIČ. NATE OGRAJE.

Ta mir, ta tišina in samota je ču- vsen sirsem sveta so tako temni snarekovi gozdi!! In te doline in ti vrtovi! Kakor da se je morje zavalovalo in otrdela, tako glad- ke in lepe so te doline, udobne kakor dlani. In ta sapa! Nikjer ne piha tako hladna, ostra, trpka sa- pa! Ah!

In globoko je vdihnil ta zdravi, močni in trpki zrak. Kakor da bi pil staro, plemenito vino, tako svez je ta zrak in opojen! Pohitel je doli k cesti ter pri- vsakem koraku se je odgnila no- va krasota domačega kraja pred njegovimi očmi. Nekaj vročega mu je zavrelo v srcu in skoro bi se bil razplakal neke nepojmljive nečnosti.

Kje se so tako bele vasi? Kje se tako zeleni kraji! Oh! In zopet je dihal globoko in žejna, da se napije domačih vo- njav, surekovega duha, trpke svežosti te zemlje in tega polja. Sto misli, sto spominov, sto do- mov se mu je vrstilo v duši.

Na vseh oknih raste rožmarin in cveto nagejlni. Na vseh! In dekleta, zdrava in jedra, se sme- jejo, da se jim belijo zobje med rdečimi ustnicami, rdečimi in solnčnimi kakor zrele jagode. In fantje! Krepki, gibki in žilavi ka- kor jelka v gozdu. Njihova zago- rela lica in oči bistrice, kakor bru- šeni diamanti! Oh, enkrat ž njimi peti ponoči na vasi! Ponoči, ka- dar vsi ti nešteti gozdovi naokrog šume kakor ogromni slapovi na rekah! In kadar luna sije in obla- ki jadrajo, beli, leteči, kakor lah- ne sanje malih otrok.

Odradil se je od te zemlje. In zdaj bi bil pal na trato, pritisnil obraz k zemlji ter zaplakal: Oh, ti moj kraj, ti moj kraj!

— Ti si! — je dejala mati pre- strašeno in se odmaknila, ko je naglo pristopil k njej in jo hotel objeti. — Kako si me prestrašil, — je jecljala in brisala desnico v predpasniku.

Njemu je lice zardelo in roke so se mu povesele. Pozabil je bil, da ni navade objemati se v po- zdrav pri njih doma. V zadregi je prijel desnico svoje matere, a je takoj zopet izpustil. Zdelo se mu je, da ne stoji njegova mati pred njim, ampak kak druga, tujna ženska. Njej so se šibila ko- lena in vsa je trepetala prestra- šenosti. Njen sin je bil, da, in ra- di, da ga je imela, ali kaj je pome- njal njegov prihod? Gotovo nič dobrega. Naučila se je misliti nanj kakor na slabega, nevaleč- nega sina, od katerega ni nič kaj prida pričakovati. Vsak dan je čez doline in čez vrhove, zelene in bele, kakor mirten vene na ne- vestnem čelu. Pet belih vasi se je bleščalo pred njim, ravne ceste so peljale med pisanim poljem tja nekam daleč in tam na kraju se je srebral in ovinkih ozek potok. Nebo je bilo modro in jasno ka- kor zaljubljene oči zlatolase lju- bice ter sonce se je svetilo, meh- ko in bleščeče, kakor da se ima ta trenutke razliti njegovo zla- to nebesnem svodu. Zatrepetalo je srce in prsi so se razširile. Kje se so take bele vasi, kje se so tako zelene trate, kje se na zopet čenil in odšel prej, nego

ga je videl še kdo drugi razen matere. Vedel je dobro, da ne najde ljubezni, katere je pričako- val. Materin pozdrav ga je hipo- ma stregel. Nemilo se je zbudil iz svoje neumne, idealne pijanosti. Nasmehnil se je bridko in že se je obrnil k vratom. — Pa pojdem, od kod sem prišel! — Toda ne! V tistem hipu se je zbudila neka trma v njem. — Saj je to moj dom! Hiša mojega očeta, kjer sem bil rojen, kjer sem se igral, ka- mor sem hodil na počitnice, ko sem bil še v gimnaziji. Če imam svojo glavo, če delam po svoji vo- lji, se ni še nič izpremenilo. Še vedno sem takaj doma! — Odlo- žil je klobuk in sedel za mizo, podprl brado v dlani ter čakal.

Tako ga je našel oče, silen mož z orjaskimi udi in trdim, strogim obrazom. Vsaka črta, vsaka pote- za kakor vklesana v kamen. S težkimi koraki je pristopil k sinu.

— Dolgo smo se ne videli. —

— Dolgo. —

Po dolgi, mučni pavzi: — Pa Bog daj zdravje! — in počasi je pomolil sinu roko.

— Bog, oče! —

In zopet molk. Potem se oče od- kašlja važno in počasi, pa vpraša:

— Po kaj si pa prišel? —

— Po nič! Tako domov! —

— Hm. Kaj si pa delaš? —

— Služil sem vsakdanji kruh, pa učil sem se. —

— Tako. No, saj to je lepo. Pa si kaj prida. —

— Nič nisem. Pisar. —

Molk.

— Pa praviš, da si se učil. Žu- panov iz trga je postal po štirih letih profesor in doktor mu pra- vijo. —

Molk.

— Pa ti si tudi nekaka štiri le- ta proč, ali koliko? —

— Natanko štiri. —

— No, pa nisi nič. Kdaj pa boš kaj? —

— Ne vem. —

Zaničljiv posmeh.

— No, saj sem dejal. Iz tebe ne bo nikdar nič prida. Županov iz trga. —

— Županov iz trga ni stradal, ni moral vsake skorje kruha kr- vavo zaslužiti kakor jaz. —

— Saj si sam hotel stradati. Jaz sem dejal, da ne dam niti be- liča. Svojo doto si doštudiral, se- daj pa sam glej! Tudi novčica ne dam več. —

— Saj ne prosim. —

— In če bi prosil! —

In zopet molk.

Težko in ježno je stopal stari mož po hiši, sin pa je sedel pri mizi z brado v dlaneh. Njegove oči so bile trde in mrzle ter sve- tiče so se kakor brušena kovina.

— No, in kaj misliš? Doma ne moreš biti. —

— Samo se ne bojte! Prišel sem se enkrat pogledat te kraje, potem ne pridem nikoli več! —

Vzpel se je pokonci, stisnil pesti ter se udaril ob prsi. — Nikoli več! In če bom umiral pred tuji- mi pragovi, pred to hišo ne pri- dem. Kolhne se! Težko se je spu- stil nazaj na klop in topo prista- vil: — Zdaj me nikar ne podite!

Ne bom dolgo! —

— Ostani, kakor dolgo se ti zdi, saj si vendar le doma. — In mož se je obrnil, da odide, ali se enkrat se je zastavil pred sinom: — Če imaš v kaj, se preobleči. Nočem, da bi sosedje kazali s pr- stom za teboj. Nočem imeti sra- mote! —

Sin je pogledal doli po sebi ter videl, da je res jako zapuščen. Hodil je najprej po rosi, potem po prahu, da je bil videti kakor kak boljši potepuh. Ali očtov kliče: — Nočem sramote! — se je dotaknil njegovega srca in nje- govega ponosa obenem ter enako globoko. Zdelo se mu je, da ga se nihče na svetu ni tako razžalil.

Udaril je s pestjo po mizi: — Za- radi mene ni treba biti nobenega sram, tudi vas ne! — je zakričal in solza mu je prišla v oko; iz je- ze ali žalosti, tega ni vedel.

Oče je odšel in kmalu nato je prišla mati.

— Kaj sta imela, moj Bog? — je zaječala in si brisala s pred- pasnikom oči.

— Nič nisva imela, — je rekel svojeglavno.

— Oh, da bi bil mene ubogal in očeta, vse bi bilo dobro. Tako se ti pa slabo godi in mi nimamo nič drugega od tebe kakor skrb in žalost. In še sramoto. —

— Samo še vi začnite! Pa se obrnem in pojdem. Še beraču se dovoli, da se spočije, jaz pa ni- mam mesta in mira v domači hiši. —

— I, saj molčim. Ali res je. Pod nečerno zvezdo si rojen, Tone. — (Dolgo prhočala.)

Jugoslovanska Katol. Jednota

Ustanovljena leta 1898 — Inkorporirana leta 1900.

Glavni urad v ELY, MINN.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, Bx 251, Conemanah, Pa. Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn. Blagajnik GEO. L. BROZICH, Ely, Minn. Blagajnik Neizplačanih smrtin: LOUIS COSTELLO, Salda, Colo.

VEHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., N. E. Pittsburgh, Pa.

NADZOBNIKI:

JOHN GOUZE, Ely, Minn. ANTHONY MOTZ, 9641 Ave. "M" So. Chicago, Ill. IVAN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:

GREGOR J. FORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash. LEONARD SLABODNIK, Ely, Minn., Box 480. JOHN RUPNIK, S. R. Box 24, Export, Pa.

PRAVNI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich. JOHN MOVERN, 624 — 2nd Ave., W. Duluth, Minn. MATT. POGORELO, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRUŽEVALNI ODBOR:

RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio. FRANK ŠKRABEC, 8th. Yds. Station RFD. Box 17, Denver, Colo. FRANK KOČEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tiskajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarna pošiljstva, naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- loške pa na predsednika porotnega odbora. Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bo- do odzivali.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

NABI ZASTOPNIKI:

kateri so pooblašeni pobirati naro- čnino za dnevnik "Glas Naroda". Nar- čnina za "Glas Naroda" je: za celo leto \$3.50, za pol leta \$2.00 in za četrt leto \$1.00. Vsa zastopnika imajo potrdilo za svoto, katero je prejel iz njih ro- kam priporočam.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovrin Denver, Colo.: Louis Andolschek Frank Skrabec Leadville, Colo.: John Kočevkar Pueblo, Colo.: Peter Cuing, John Germ, Frank Janesch in A. Kočevkar Salda, Colo. in okolica: Lou. Costello.

Clinton, Cal.: Math. Kurneij. Clinton, Ind.: Lambert Bolcar. Indianapolis, Ind.: Alois Rudman Aurora, Ill.: Jernej B. Verbič Chicago, Ill.: Jos. Boatic, Jos. Bliz in Frank Jurjovec Joliet, Ill.: Frank Bambich, Frank Laurich in John Zalezel.

La Salle, Ill.: Matija Komp. Livingston, Ill.: Mih. Cirar. Mascoutah, Ill.: Fr. Augustin. Nekoma, Ill. in okolica: Math. Gaisner.

North Chicago, Ill. in okolica: Anto- Kobal in Math. Ogryn. So. Chicago, Ill.: Frank Černa. Springfield, Ill.: Matija Barborič. Waukegan, Ill. in okolica: Math. Ogryn in Frank Petkovšek.

Cherokee, Kans.: Frank Režman. Franklin, Kans.: Frank Lenkova. Frontenac, Kans. in okolica: Mo- kirm in Frank Kerpac.

Kansas City, Kans.: Geo. Bajuk in Peter Scheller. King, Kans.: Mike Pondi. Kitzmiller, Md. in okolica: Frank Vodopivec.

Baltic, Mich.: M. D. Likorich. Calumet, Mich. in okolica: M. J. Kobe, Martin Kade in Pavel Shalts. Chisholm, Minn.: Frank Govze, Jaa Petrich.

Ely, Minn. in okolica: Ivan Gouze, Jos. J. Penzel, Anton Poljanec in Louis M. Porubek. Eveleth, Minn.: Louis Govze in Juri Kozar.

Gilbert, Minn. in okolica: L. Vesel. Hibbing, Minn.: Ivan Ponske. Virginia, Minn.: Frank Hrovatic. St. Louis, Mo.: Mike Grabrian. Klein, Mont.: Jregor Zobenec. Grand Falls, Mont.: Math. Ulrich. Roundup, Mont.: Tomaš Paulin. Gowanda, N. Y.: Karl Sternhik. Little Falls, N. Y.: Frank Gregorin. Barbours, O. in okolica: Matt Kramar.

Bridgeport, O.: Michael Kočevkar. Collinswood, O.: Math. Slapina. Cleveland, O.: Frank Sakar, Jakob Debevec, Chas. Karlinger, Frank Meh in Jakob Benik. Lorain, O. in okolica: Louis Balant in J. Kumske.

Niles, O.: Frank Kogovšek. Youngstown, O.: Anton Kibelj. Oregon City, Oreg.: M. Justin in J. Misley.

Albany, Pa.: M. Klarich. Ambridge, Pa.: Frank Jakša. Beemer, Pa.: Louis Hrihar. Breckenridge, Pa. in okolica: Anto- Ipavec.

Burlingame, Pa. in okolica: Job Demlar. Conansburg, Pa.: John Koklich. Conemaugh, Pa.: Ivan Pak. Vt. Borovnik.

Chesapeake, Pa.: Anton Jerina in Anto- Kogovšek. Export, Pa.: Louis Sapančič. Forest City, Pa.: Mat. Kanda, Frank Lohm.

Iz zakladniškega urada.

HRANI IN POSOJAJ SVOJE PRIHRANKE

STRICU SAMU.

On jih potrebuje sedaj! Vi jih boste potrebovali po vojni.

KUPUJTE VOJNO VARČEVALNE ZNAMKE OBVEZNICE VLADE ZDRUŽE- NIH DRŽAV.

Nosijo štiri odstotne obresti, plač- ljuje na četrt leta. Lahko pricnete.

S PETINDVAJSETIMI CENTI,

če kupite varčevalno znamko Zdrženih držav.

Vaš poštar, vaš bankir, vaš časopis in številno drugih prodajalnih a- gentur vam bo povedalo vse glede teh znamk. Oglejte si jih!

TO JE VAŠA DOLŽNOST.

TO BO OHRANILO ŽIVLJENJE.

TO BO IZVOJEVALO VOJNO.

CLANI POSEBNE JAPONSKE FINANČNE KOMISIJE, KI JE DOSPELA PRED KRATKIM V ZDružene države. V SREDI JE ŠEF TENETARO MEGATA.

Jan Marija Plojhar.

Češki spisatelj Julij Zeyer.

(Nadaljevanje).

Če je bila sama, je mislila ne-
prestano le o smrti, o smrti, katere
je bila poprej bala, ki jo je sovra-
žila. Pozneje pa ji je začela mir-
no gledati v obraz. Sedaj je vzela
vsak večer pesnitve monsignora
Astucija in razbirala o teh besedah:
"Če je tako, potem se varen
— nekje nahaja, kamor, smrt,
tvoj strah — in groza tvoja nik-
dar ne podre. — in selze ne, brid-
kost življenja —". Zdelo se
ji je, da je našla v teh besedah ve-
liko tolažbo. In kakšno čudno na-
ključje je to, da je te verze našla
prav tisti dan, ko je Jan Marija
privratal prišel v njen dom! In ti-
sti dan je našla tudi ono nakitje in
list monsignora Astucija, kjer je
čitala o najdbi etruskega groba,
v katerem je počival kralj junak
in deklica, ki je o njej domneval
monsignor, da je bila dobrovolj-
no umrla z ljubljeno možem....
Kako čudovito naključje je to!
"Naključje!" se je vprašala
Katarina ter se globoko zamislila.
"Umreti z onim, ki ga ljubimo!
Oh, kako sladka je ta smrt!" To
naključje je bilo morda namig!
Nadela si je zopet ono nakitje,
ogledovala se je zopet v zrcalu in
čutila ni nobene praznovrske gro-
ze. Sedaj se je spomnila tudi tega,
da je bila rekla, naj bi se bil Nač-
ketas povrnil na zemljo, ko mu je
smrt to dovolila in mu ponujala
darove. Koliko ljudi je mogel o-
srečiti, si je bila takrat mislila. Te-
mu pa se je sedaj le posmejala.
"Takrat nisem ljubila", si je re-
kla, "torej nisem vedela, da kraj
ljubljenega predmeta svet ne biva
ampak se izgublja. To je res, če
prav je morda pregrešno."
Odložila je nakitje.

"O čem mislim?" je zatrep-
tala. "O samomoru? Bog me ob-
varuj!"

In hitela je iz sobe. Bala se je
svojih misli. — Toda oni njegov
vzrok: "Katarina, umri z menoj!"
se ji je bil zaril v dušo, in več se
ni mogla iznebiti. —
Luigi Galli je sedaj zopet po-
gostje prihajal, a Katarina je za-
pazila in se začudila, da se je Jan
Marija zamračil, kadarkoli ga je
videl, dočim ga je poprej pozdrav-
ljala s toliko radostjo.

Nekoč, ko je mladi doktor živo
pravil, kako deluje naporno, kol-
iko ima bolnikov in s kakšnim nav-
dušenjem se žrtvuje svojem po-
klicu, so sovražno zablisnile bolni-
kove oči.

Luigi tega ni zapazil, zrl je te-
daj na Katarino, za katero je gojil
pravo bratovsko ljubezen in ji iz-
kazoval skoraj žensko nežnost.
Deklica je ušla oni blisk sovra-
štva, ki je švignil iz ljubljenevih
oči, in je zautila ob tem pekočo
bol in veliko presenečenje.

Ko je doktor odšel, je vprašala
Jana Marijo, s čim ga je razžalil
Giggi in kaj je vzrok tako naglega
sovrašstva do njega.

Bolnik se je še bolj namračil,
prebledel ter rekel kratko:
"Ne govori mi o njem!" In se
je odvrnil.
Katarina je žalostno potresavala
glavo, ni si mogla misliti, kaj vre
v njem: ali je to umirajočega za-
vist do moža, ki kipi zdravja, za-
vist človeka, ki si očita, da je za-
pravil svoje življenje, brezkorist-
no presanjaril, v primeri s člove-
kom, ki je krasni poklic vršil z vse-
mi duševnimi in telesnimi silami.
A tičala je v tem še nekaj več: —
Jan Marija je postal ljubosumen.
Vsega tega deklica ni mogla

slutiti, toda prišel je dan, ko se je
in tu posvetilo in se je Jan Marija
sam priznal.

Nekoga jutra se je razlivala ta-
ka svetloba in gorkota po črni
kampanji, da se Jan Marija ni ho-
tel zadovoljiti z vrhom niti ne z
najbližjo okolico, ker se je čutil
silnejšega in zdravljega nego da-
vno prej. Predlagal je kratek iz-
prehod in Katarina je rada privo-
lila.

Vzela je solnčnik in svoje delo
Francesco jima je nesel ogrtača.
Sli so pol ure zelo počasi ter na-
šli prijetno mesto na nizkem hribu,
obraslem z divjo smokvo. Tam je
Francesco razprostil ogrtača pe-
travi, in oba sta sedla. Gledala sta
molče okrog, oba nenavadno mir-
na, oba je zazibal močni, sanjavi
mik prirode v tiho srečo in ite-
določno nado.

Visoka trava je valovala kakor
kipenje morja po neizmeri, mol-
čeci kampanji tja do gor, ki azur-
no modro kipe v nebo in vzbujajo
pesniško željo, poletiti k njim in
preiskati, kakšna neodoljiva čar-
deja skrivajo v sebi, da se vi-
dijo tako bajne in tako zagonetne
vabijo k sebi.

Zeleno, valovajoče morje trav je
kazalo povsod velike otoke, nam-
reč temne in neizmerne kolonije
nebrojnih vijolice, ki so z oblaki
vonjave, dvigajoče se k nebu, pre-
menile vso pokrajino v ogromno
po najslajši poziciji dehtečo ka-
dilonico. Tudi skale v bližini, po-
dobne podrtemu svetlišču, sive in
sprnele, so bile okičene z vijoli-
cami. Kampanja se je zdela viso-
ka pesem življenja, ki večno zma-
guje nad smrtjo.

Nedaleč pod njima je počasno
korakala čreda belih volov, in go-
njač na konju, z dolgo sulico v ro-
ki, je veselo pozdravil in začel
prepevati. Iz njegove pesmi sta
razumela edino besedo: "ljube-
zen", ki jima jo je veter prinašal
v polnem zvoku. Nasmihala sta
se in molčala. Tako blažena sta bi-
la in besed jima ni trebalo.

No, za njima se je ozvala zopet-
druga pesem: star pastir je sedel
na sosednjem griču med sivimi
kladami, njegove ovce so se pasle
pod pasjim nadzorom in starec je
pletel z lesenimi iglami veliko, mo-
dro nogavico ter prepeval z nos-
nim, ječecim, smešnim glasom od-
lomke zastarelega modriglasa. In
zopet je prinašal veter samo en ja-
sen zvok, besedo: "ljubezen."
Gotovo so pastirju ob pojavu mla-
de dvojice oživel stari spomini.
Tako sta uganila in več se jima ni
zdel smeh. Sanjavo elegično je
vplivala njegova pesem.

Jan Marija je odtrgal cvet, se
zazrl vanj in rekel:

"Čudno, da še nihče ni temelji-
to proučil, kaj je pravzaprav lju-
bezen, dasi vsak o tem sanjari, go-
vori in maraško tudi premišlja-
je. Ta cvet jo čuti na svoj način,
kakor midva, ona čreda, ki se pa-
se pod gričem, jo pozna, in mislim,
da jo neznano slutiti tudi ta le ka-
men, ker kaj naj pomeni kristalo-
vanje, to življenje, gibanje in e-
ventne takozvane mrtve tvarine, a-
ko ne nekakšna dobe ljubezni? Me-
niš, Katarina, da solnce in zvezde
ne ljubijo? Vodi jih teža in pri-
vlačnost, praviš. Kako najzelo
razjasnijo, kako siloma strpne

besede, ki pravzaprav ne pojasni-
jo ničesar. Kaj značijo one sile
drugega nego hrepenenje in kaj
je ljubezen, če ne hrepenenje? —
Hrepenenje! — i to je za nas več-
na zastavica!"

Katarina se je zamislila, potem
je odgovorila:

"Zakaj meniš, da je to večna
zastavica? Mislim, da nam nič ne
ostane večna zastavica, ne nam
ljudem, ne drugim bitjem. Zdi se
mi, da je to najboljše dokaz
za našo neumrljivost, ker za lju-
bezen, to največjo vseh zastavic,
ne dobimo tukaj pojasnila. To do-
bimo tam, kamor hitimo vsi."

Prestrašila se je konca svojih
besed, nehoti odgovorjenih, in pla-
no je zrla na Jana Marijo, če ni
neprevidno zadela ob njegovo pri-
krito grozo pred smrtjo.

Ni se zdelo.
Gledal je zamišljen k nebu in
malec je čutil oni vrtnec, ki mu
ga je bil povzročil vselej, že kot
dečku, pojem o večnosti in ne-
skončnosti prostora, kadar ga je
premišljevanje o njem privedlo do
one meje predstave, ki je ne more
prekoračiti nobena misel. Dobro
je bil slišal jene besede, malo je
bil zadržel, toda nežnost in bla-
ženost trenutka sta ga silno pre-
vezli, okrilili njegovo življensko
malo. Solnce ga je tako proniklo,
da si ni mogel predstaviti teme.

"Večnost", je rekel čez hip. —
"Nesmrtnost". In je potresel z
glavo, kakor bi odganjal od sebe
ta pojma. In njegov smeh je go-
voril: "Pijva solnce in svetlo-
bo!"

"Ti tega ne veruješ?" je vpra-
šala tiho z nekim sočutjem ter
sklonila glavo k njemu.
"Verujem in ne verujem", je
odvrnil počasi in sanjavo, kakor
bi mu besede odnekod iz daljave
prihajale na jezik. "Menim, da na
kakšen način potrajam dalje, ko
več ne bo tukaj onega 'jaz', ki se
daj govori s teboj in te ljubi....
Toda kakšno bitje je to, če se spo-
jim z nečim neznanim in sem po-
tem in tudi nisem. Nič več jaz! Oh,
to je grozna misel! Ali vsaj ne-
utolažljiva. Jaz ne jaz, in ti ne ti!
Ako se spojim jaz, spojiš se ti z
nečim drugim, kar ni ne ti ne jaz.
Ali moreš to smatrati za spoji-
tev?"

Položila mu je svojo nežno roko
na čelo ter se sklonila še nižje k
njemu.

"Je li to drugače v ljubezni?"
ga je vprašala z usmevom, še bolj
sanjavi, nego je bil njegov, in za-
rečim v neskončni dobroti. "Glej,
moj Jane Marija, od one dobe,
kar te ljubim, sem prestala biti
'jaz'. Sem samo s teboj, v tebi
Najiskreneje želim, da bi bila s te-

boj eno, da se združim popolnoma s
tvojim bitjem. In prav to je mor-
da podlaga ljubezni. Ali se ti zdi
to v nasprotju z onim, kar si prav-
kar rekel? Temu ni tako. Spoji-
tev s teboj vidim v hrepenenju
po tem, kar je v tebi večnega in
izven tega, kar smatram za svoj
lastni 'jaz'. Zato je ljubezen več-
na, zato je močnejša nego smrt,
kakor stoji pisano v svetem pi-
smu."

Sveti lasje so se ji usuli v pra-
menih čez obraz in se dotikali nje-
govega čela, njene zvezdnate oči
so se globoko potopile v njegove,
zdelo se je, kakor bi ji na ustnih
sedela njena duša liki metulj, nje-
usmev je bil podoben trepetu Psi-
hlinih peroti in njen sveži, rahli
tih pilhjanju vetra, kadar zaveje
po cvetočem vršičku kakšnega pro-
roškega drevesa.

"O, moja Beatrice!" je rekel ti-
ho. "Krotka hoja za teboj pelje
v empirej!" Toda ta hip mu je ka-
kor blisk iz pekla šinila misel da
ne pojde, kakor je šel Dante, za
njo do svetlega prirastka blaženo-
sti in neskončne slave božje. To je
bilo sanjarjenje! Kako grozna res-
ničnost je stala nasproti! Oh, Bea-
trice ostane tukaj, na tej solnčni
kampanji med cvetjem in ptici —
a on pojde sam doli v to vlažno
zemljo, na kateri evete ta raj....
Ona ga pozabi!....

Zamračil se je in zamežal, kakor
bi ga bila utrudila svetloba, toda
je zato je storil to, da bi mogel
molčati in bi Katarina ne videla
solze, ki mu je silila v oči. Zato-
rej je javilo njegovo obličje glo-
boko žalost, ne da bi vedel o tem.

(Dalje prihodajše).

Kje je sovražnik?

Rojaki naročajo se na "Glas Na-
roda", največji slovenski dnevnik v Zra-
tenih državah.

Slovenske novice.

000

MINNESOTA.

Kewatin.

Edvard Olson iz Virginia, upo-
slen pri diamantnih svedrih blizu
Bray rudnika bil je pri svojem de-
lu ubit od električnega toka.

Virginia.

Tukajšnji varnostni organi, ki
zasledujejo morilec Alar-Trpčiča,
so sigurni, da jim bodo pravi kriv-
ci prej ali slej prišli v pest. O svo-
jem delovanju sicer molčijo, da
bi se jim katera osumljenih oseb
ne izmuznila, predno dobijo do-
volj obtežiti materjale in gradiva
proti njim, katero bi opravičilo
aretacijo. Trojni umor je sedaj v
rokah velike porote, ki se je se-
stala v torek in pričakuje se, da
bo njena preiskava zasledila ubi-
jalec. Nik Mazar iz Eveletha je
še vedno v zaporu.

Zaslišanje Andreja Virant,
Tony Vetrin in Peter Sedlarja se
je vršilo pred mestnim sodnikom
Carry dne 10. decembra. Obtoženi
so napada na šumskega delavca
Tony Zalar, ki leži sedaj v bolniš-
nici radi zadobljenih ran. Vsi tri-
je bodo skoro gotovo postavljeni
pred veliko poroto.

Prišlo je poročilo, da se dva
tukajšnja mladeniča, Ferdinand La
Page in Fred Murphy, nahajata v
zakopih v Franciji. Prvi sicer ni
dolgo živel tega veselja, ker so
ga radi mladosti (star je šele 18
let) prideli drugemu oddelku,
dočim je Murphy pri artileriji in
poroča, da jako ljubi "excitement"
ki mu ga undi njegova služba.

Bowey.

Šest kosov dinamita, ki se je
nahajal v kotlu vrele vode, da bi
se raztalil, je eksplodiralo ravno
ko je William Wheeler, star 68 let,
jemal kotel od ognja. Wheeler je
bil na mestu ubit, dočim je bil Wil-
fred Lemati, star 27 let, ki je bil
kakih 30 nog oddaljen od ognja,
precej hudo poškodovan po glavi
in v spodnjem delu telesa. Prepe-
ljan je bil v bolnišnico, kjer ga
zdravniki upajo ohraniti pri živ-
ljenju. Nesreča se je pripetila pri
Majora rudniku.

DR. ROSENTHAL, specialist,

262 PENN AVE. Ure: od 9. do 8. PITTSBURGH, PA.

Dr. Rosenthal, specialist, nad 20 let. Ako imate ka-
terokoli moško bolezen na krvi, živcih, želodcu, ledicah,
mazulje, revmatizmu ali mehurju pridite k Dr. Ro-
senthalu po nasvet in on vam pove, ali morete biti o-
zdravljeni ali ne.

Dr. Rosenthal zdravi vsak slučaj z najboljšimi zdra-
vili iz Evrope, Indije, Kine, Južne Amerike in vseh de-
lov sveta. On skrbi, da ozdravi svoje bolnike.
Jamčena čista zdravila.

Važno za vsakega.

KADAR želite izvediti za naslov svojih sorodnikov,
prijateljev ali zancev,

KADAR želite prodati posestvo, farmo, lote, hišo, po-
hištvo, trgovino itd.

KADAR želite objaviti krat, ženitve, žalostinko itd.

KADAR želite dobiti delavce ali pomoč v gospodinj-
stvu itd.

KADAR želite dobiti delo za sebe ali svojega prija-
telja ali znanca,

KADAR želite objaviti društvena naznanila,

RABITE VSELEJ "GLAS NARODA"

"GLAS NARODA" dobivate v vsaki slovenski na selbini; v vsakem mestu, v vsakem trgu in v vsaki
mali vasi v Zedinjenih državah, kakor tudi v Canadi itd.

"GLAS NARODA" je najpriljubljenejši in najbolj razširjeni slovenski list na svetu.

"GLAS NARODA" je rasposlan na leto v štirih in pol milijona (4,500.000) izstih in je torej najboljša
sredstvo za oglaševanje.

CENE SO SLEDEČE:

Trikratno iskanje sorodnika ali prijatelja stane \$1.00

Enkratna objava prodaje posestva, hiše, lote

itd. stane \$1.00

Enkratno iskanje delavcev stane \$1.00

Enkratno iskanje dela stane \$0.30

Enkratna objava ženitne ponudbe, žalostinke

ali kaj enakega stane \$1.00

Enkratno društveno naznanilo stane \$1.50

Slovenakim trgovcem naredimo posebno ugodno
Marčtilom je poslati vselej tudi denar.

NASLOVITE NA:

82 CORTLANDT STREET,

NEW YORK, N. Y.

Rojaki, vpoštevajte naše geslo, da ne sprejmemo
oglasov, ako jih spoznamo za dvomljive in s tem va-
rujemo naše naročnike pred raznimi sleparji, katerih
je vsakovršen dovolj.

Rojakom svetujemo, kadar kaj kupujejo ali pa
taročajo, da se prepričajo če je oglas v našem listu
in ako ga ne opazijo, naj vprašajo prodajalca, zakaj
ga ni. Posebno velike važnosti je za vsakega pri na-
ročilih po pošti.

KRASNA PONUDBA.

Doctor Sloan slavn specialist X-žarkov nudi svojo službo vsem
bolnikom in s tem da priliko vsem onim, ki so bili neuspešno zdravljeni
od drugih zdravnikov in potrošili velike svote denarja ne da bi dosegli
kake uspehe

Ne plačajte za ne- uspešno zdravljenje.

Moj urad ima vse moderne
priprave za popolno preiska-
vo in zdravljenje vseh dolgo-
trajnih bolezni. Moj namen
in en sam obisk vas bo pre-
pričal. Ne čakajte svojega
zdravnika, da vas pusti in
pošlje k meni, pridite sami.
je ozdraviti vsakega bolnika

POSEBNO NAZNANILO.

Jaz hočem Vaše zaupanje, jaz hočem, da se z Vami pomenim o vsi
težavi v vašem lastnem jeziku. Zapišite, da jaz nisem navaden
zdravnik, ampak specialist z več let skušnje v zdravljenju bolezni kot
je Vaša, take, ki so drugi opustili, čimdalje ste bliž bolni in čimbolj
komplikirana je Vaša bolezen, tembolje volim, ker jaz želim storiti,
kar so drugi poskušali, pa nisem mogli storiti. Jaz nečem niti centa vašega
težko zasluženega denarja, dokler Vam ne pokažem kaj znam narediti.
NI Vam potrebno izgubiti delavni čas in zdravljenje je prijetno brez
vseh bolečin: torej različno od vseh drugih. Jaz imam čudovite stroje
za zdravljenje vsakovrstnih bolezni in čudili se boste. Ako me obiščete,
Vas bom osebno zdravil z namenom, da vas ozdravim v najkrajšem času.
Moja popolna preiskava z razbijanjem X-žarkov bo pokazala pravo bo-
lezen če so drugi le mislili, pridite k meni in dokazal bom. Ne odlašajte,
ampak pridite takoj, kar nazadnje boste le prišli, zakaj ne zdaj?
Vabim za preiskavo in navzete zastoj.

Govori se PROF. DOCTOR SLOAN Nasproti
vsi jezik. SPECIALIST Kaufman Baers prodajalni
406 SIXTH AVENUE PITTSBURGH, PA.
Gradne ure: dnevno od 9. zjutraj do 8. zvečer. Ob nedeljah od 9.30
samo do 1. popoldne.

SLOVENSKO

podp. društvo **svote Barbaro**

KA KEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

Model: FOREST CITY, PA.

Interpretirano dne 21. januarja 1903 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: F. E. TAUCHER, 674 Abney Ave., Rock Springs, Wyo.
Podpredsednik: JAKOB DOLENC, box 181, Broughton, Pa.
Tajnik: FRANK PAVLOVČIČ, box 647 Forest City, Pa.
Pomočnik tajnika: AVUGUST GOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa.
Blagajnik: JOSIP MARINČIČ, 5805 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Pomočnik blagajnika in računika: ANT. HOČEVAR, RFD. No. 2 box 27, Bridgeport, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik odbora: JOSIP PETERNEL, box 96, Wilkes, Pa.
1. nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 65, Burdine, Pa.
2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 886 E. Ohio St., Cleveland, Ohio.

FOROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBREŽAN, box 72, E. Mineral, Kans.
1. porotnik: FRANK TEROPOČIČ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1918 So. 14th St., Springfield, Ill.

VERHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 848 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilo: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so naprošeni poljati vse dopise direktno na glavnega tajnika in nikogar drugega. Denar naj se plača edino potomo poštnih, ekspresnih ali bančnih denarnih nakaznic, nikakor pa ne potomo privatnih čekov, na naslov: Frank Pavlovčič, Farmers & Miners National Bank, Forest City, Pa.

V sloboju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kako pomanjkljivosti, naj to nenudoma namanjjo uradu glav. tajnika, da samore napako popraviti.

Gospodična Kara

Roman iz pariškega življenja.

Hector Malot. — Za Glas Naroda J. T.

(Nadaljevanje.)

— Odposlji kovčega v Rue Legendre. — Zvečer pa skrbi, da bosta dospela kovčega na zapadni kolodvor. — Pazi pa, da ne bo pičesar izvedela o tem Leonova mati. — Ona me najbrže nadzoruje. Vsakemu, kdor bi vprašal zame, povej, da sem bolna ter da ležim v postelji.

Leon bi se imel v nedeljo zvečer vkreati v Liverpoolu. Opoldne je brzojavil gospod Byasson gospe Hauypois: — Leon se je poslovil od mene. — Parnik bo takoj odplul. — Vreme je krasno.

Dve uri pozneje je pa dobila madama Hauypois pismo, katerega ji je prinesel ekspresni sel: — Oseba, katero ste nam naročili nadzorovati, ni bolna. Doma je ni in je najbrže včeraj zvečer malo pred polnočjo odpotovala. — Ali naj poizvem, kam je odpotovala?

Gospa Hauypois je preštudirala vozni red in se prepričala, da Kara ni mogla dospeti pred odhodom parnika "Pacific" v Liverpool. — Kljub temu je pa naročila detektivom: — Poizvedujte naprej!

— V pondeljek zvečer so naznanili detektiv, da se je odpeljala Kara iz Havra na parniku "Labrador" proti New Yorku.

Trinajsto poglavje.

V AMERIKI.

Oba parnika "Pacific" in "Labrador" sta plula z veliko naglase preko oceana.

Na krovu "Labrador-ja" je bila krasna Parižanka, ki je z daljnogledom motrila male oblake na ozhorju.

Na krovu "Pacifica" je stal Leon in strmel v morje. Kaj je brigalo njega, kateri parnik pluje pred njimi ali za njimi.

Njegov pogled je brez izraza blodil naokoli, pri sreču mu je bilo pa tako čudno in tesno kot se nikoli poprej. Kara je bila z njim vedno tako ljubeziva in prijazna, da je nehote pogrešal njeno prisotnost.

Ni kaj lahko opustiti tako navado, ni lahko iznebiti se hlapčevstva, posebno če se ni hlapčevstvo omejilo samo na telo, pač pa tudi na dušo in srce.

Bil je sam na krovu in valed tega je bil silno žalosten. Po preteku štirinajstih dni je dospel parnik "Pacific" srečno in varno v New York.

Malo pred svojim odhodom je sklenil, da bo stanoval v hotelu. "Grand" na peti Avenue in je valed tega tudi določil, da bodo vsa pisma in brzojavke prihajala na ta naslov.

Dospevali v hotel je takoj vprašal, če je zanj kak brzojav. Uradnik mu je pritrdil in mu dal brzojavko.

Prijel jo je s tresočimi rokami in bral: — Takoj za teboj bom prišla v New York s parnikom "Labrador". Ne piši nikomur in nikomur ne brzojavi, dokler se ne vidi v New Yorku.

Kara.

Strahne misli so mu začele bloditi po glavi, toda na čisto nikakor ni mogel priti.

Drugega se ni porodilo v njem kot samo neizmerno hrepenenje po Karli.

Videl je samo njo, samo nanjo je mislil, in zdelo se mu je kot da bi bil šele včeraj z njo zadnji skupaj.

— Toda, zakaj je šla za njim? — Valed ljubosumnosti? Ne, ne, to ni mogoče. — Če bi bila ljubosumna, bi ga gotovo prej ne obvestila.

Leon je šel v urad francosko-ameriške družbe ter tam izvedel kdaj bo odpel "Labrador".

Odgovorili so mu, da je odplul parnik v nedeljo zvečer iz Havre ter da mora vsak hip dospeti v New York.

Torej je Kara ravnosti dan odpotovala kot je on odpotoval. To mu je bila nova uganka, katere si ni mogel raztolmačiti.

Videč, da nima dovolj denarja, s katerim bi mogel preživeti Karlo in sebe, se je odpravil na banko, ki je bila z njegovim očetom v trgovski zvezi.

Tam so mu pokazali sledečo brzojavko: — Pismo, ki ste ga sprajeli dne 5. tega meseca, smatrate tako kot da bi ga ne bili sprejeli. — Mi ne dovolju-

jemo nobenega kredita. Torej zopet razočaranje. Prvemu presenečenju je sledilo drugo. Prvo ga je razočaralo, drugo ga je razžalilo. To brzojavko je bila odposlala Leonova mati. Prepričala se je, da je odpotovala Kara za Leonom in je valed tega prepovedala banki posojati Leonu denar. Leon je odšel v pristanišče.

Tam so mu povedali, da je "Labrador" že dospel, da pa ne sme v luko, ker je pod nadzorom kvarantenske oblasti. Uradnik mu je tudi povedal, da se bodo smeli potniki prvega razreda izkreati in da bodo dospeli tekem četrte ure že na suho.

Leon je slonel na pomolu in neprestano opazoval malo ladjico, ki se je približevala bregu.

Med množico je opazil Karo.

Ko sta sedela v vozu, jo je Leon neprestano vpraševal, ona mu pa ni hotela odgovoriti nobene besede.

Samo objemala ga je in mu gledala neprestano v oči.

— Daj, da te opazujem in objemam — je rekla slednjič. — Zdaj sem zopet pri tebi. — Imam te in nikdo naju ne bo mogel ločiti. Dvanajst dni sva bila ločena in meni se zdi, da sem se v tem času postarala. — Ali me še ljubiš, Leon?

— Moj Bog, kako moreš vprašati kaj takega? — Povedati mi moraš, če me še ljubiš. — Prišeci mi moraš. — Kaj se je zgodilo, Hortenza?

— Ali še ne veš? — je vprašala in ga pogledala globoko v oči. Leon jo je začuden pogledal.

— Ne, ti ne vem — je nadaljevala. — Tvoje oči ne morejo lagati. — Vedeča sem, da bom takoj pomirjena, kakor hitro te zagledam. —

— Toda... — Poskušali so, da naju za vedno ločijo. — Kdo? — Za božjo voljo, kdo?

— Tvoji starši! — Tvoja mati. — Da, tvoja mati. — Jaz sem prinesla seboj dokaze. — Ko jih boš videl ter se prepričal o njih resničnosti, boš vedel, kako nesramno igro so igrali s teboj.

Leona je gledala s strani ter se je čudila, zakaj je tako miren. Nikakor ni mogla razumeti, kako zamore poslušati mirno to obdolžbo napram svoji materi, ne da bi zinil besede.

Po dolgem, dolgem molku je šele vprašal: — Kakšne dokaze imaš? — Kaj mi boš dala brati?

— To ti bom povedala pozneje v hotelu. — Dovolj mi, da te medpotoma samo opazujem. — Zdaj, ko sva zopet skupaj, lahko govoriva in se posvetujeva, ne da bi naju kdo motil. — Toda govoriti morava odkrito in brez vsakih stranskih misli. — Od tega pogovora je odvisna naša bodočnost.

— Hotel je nekaj povedati, toda ona mu je zaprla usta s poljubom. — Dovolj vendar, da te gledam po tolikem času samote. — Zdaj te imam zopet. — Zdaj si zopet moj. — Hočem slišati le edino in eno besedo: da me ljubiš!

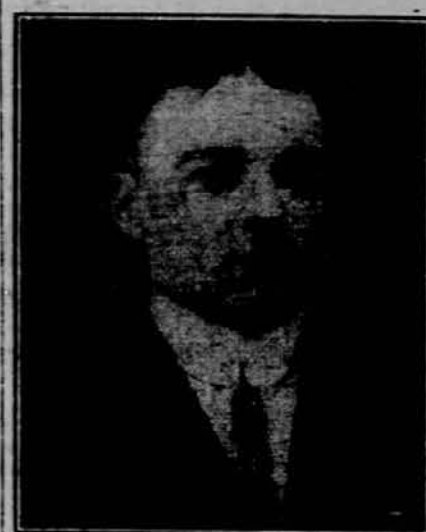
Voz se je vstavil. Leon in Kara sta odšla v sobo. — Zdaj pa — je rekla, — se bo odločilo, kako bova živela v bodoče.

Iz listnice je vzela zvit papir ter mu ga ponudila. — Beri, — je rekla.

On je prijel papir v levico in jo je hotel z desnico objeti. — Ona se mu je pa nalahko iztrgala. (Dalje prihodnjije.)

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR.

Rojakom namanjamo, da smo začeli razpošiljati Koledar. Rojaki v Clevelandu ga lahko dobe pri podružnici trdke Frank Sakser, 6104 St. Clair Ave., drugod po Ameriki pa pri večini naših zastopnikov. Dosdaj je naročenih že več kot 6000 istov. Te bomo naj prej razpošiljali. Ker smo tiskali Koledarja le omejeno število, opozarjamo vse, ki ga hočejo imeti, naj ga takoj naroče. Uredništvo.

Zaštapaj, poglej, poslušaj!

Kam si namenjen?

Saj veš kam, tam, kjer je popolna zmaga, tam bom dobil domače klobase in krače s kislim zeljem; tam dobim gotovo tudi prijatelja.

Na svidenje!

John Balkovec Hotel
5400 BUTLER STREET,
Pittsburgh, Pa.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

82 Cortlandt St.,

New York, N. Y.

POUČNE KNJIGE:

Ahnov nemško-angl. tolmač vezan —50
Domači zdravnik v hrvaškem jeziku, vezan —90
Hitri računar (nemško-angl.) vezan —50
Pojedinstvo —50
Popolni nauk o čebelarstvu, vez. —100
Sadlerja v pogovorih —25
Schimpffov nemško-slov. slovar —125

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

Hipnotizem —25
Doli s orožjem —50
Mestja 2 zvezka —50
Odkritje Amerike —100
Fegam in Lambergar —25
Pod Bobom, St. Večernice —20
Postreba bolnikom —50
Slov. novele in povesti —30
Socijalizam —15
Socijalna demokracija —10
Trina us in trioroja —50
Umma Evinoreja —50
Veliki slovensko-angloški tolmač —250
Trojka —50

Vojna na Balkanu 13 zvez. —150

Zgodovina c. kr. pošpolka št. 17 s slikami —50

Življenje na avstrijskem dvoru all smrt cesarjevega Rudolfa —75

RAZGLEDNICE:

Newyorške, božične, velike, ne in noveletne komad po ducat —03
Album mesta New York s krasnimi slikami —25

ZEMLJEVIDI:

Avstro-Italijanska vojna mapa —15
Avstro-ogrski, veliki vezan —50
Cell svet mail —10
Cell svet veliki —25
Evropski vezan —50
Vojna stenska mapa —300
Vojni atlas —25

Zemljevidi: Ala, Ariz, Colo, Cal. itd. po —25

Zdravstveni držav mail —10
Zdravstveni držav veliki —25

Zdravstveni držav stenska mapa, na drugi strani pa cel svet —250

Opomba: Navedena je približna cenazna vrednost, bodisi v gotovini, bodisi v obliki ali poštnih nakaznic. Poštneje je pri vseh cenah in vrednostih.

Pozor, rojaki v ujetništvu! Rad bi izvedel za moja dva svaka JOZEFA in DAMJANA NOSE iz Velike Lese, p. Krka pri Zatičini na Dolenjskem. Nahajata se v ruskem ali italijanskem ujetništvu. Prosim rojake-ujetnike, ako vedo za njune naslove, da mi naznani, ker bi jim rad pomagal. — Joseph Podraž, 3388 St. Catharine Ave., Cleveland, Ohio, U. S. America. (17-19-12)

Cenjene rojake v ruskem ujetništvu prosim, če kateri izmed vas ve za mojega brata AN-DREJA TOMINC, ki se nahaja v ruskem ujetništvu že približno tri leta. Doma je iz vasi Strane pri Postojni na Notranjskem. Če kateri kaj ve o njem, prosim, da mi naznani na spodaj označeni naslov, za kar se že vnaprej zahvaljujem, če pa slučajno sam čita ta oglas, naj se oglasi svojem bratu: Frank Tomine, Box 283, Meadowlands, Pa., U. S. America. (17-22-12)

Dr. LORENZ.

Jaz sem edini slovenski govoreči specialist moških bolezni v Pittsburghu, Pa.

Uradne ure: dnevno od 9. do 10. ure zvečer. V petkih od 9. do 10. ure zvečer. V nedeljo od 10. do 12. popol. DR. LORENZ, specialist moških bolezni, 644 Penn Ave. II. nadst. na ulico, Pittsburgh, Pa.

HARMONIKE

bodisi kakršnekoli vrste izdelujem in popravim po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravu zasledijo vsako pošle, ker sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravu vrazmem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršne kdo zahteva, brez nadaljnjih vprašanj. JOHN WENZEL, 1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

POZOR ROJAKI

JAKOB WAHUND,
6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

NAZANILLO.

Cenjenim rojakom v Chicago in sploh v državi Illinois namanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. Janak Pliska, ki je pooblaščen sprejemati naročila za "Glas Naroda" in izdati tovarstvena potrdila. On je pred leti že večkrat prespeval države, v katerih so naši rojaki naseljeni in je povsod dober poznan. Upati je, da mu bodo naši rojaki v vseh okolišah na roko, posebno če, kar ima kakršnokoli love.

Naš zastopnik v Chicago in sploh v državi Illinois namanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

SLUŽBO DOBI

Slovenka, katero veseli pomagati v restavraciji. Vozajo plačam ne dalje kot od Clevelanda pa do sam.

Andy Gaber.

Box 1121. Gallup, N. Mex.

Kje se nahaja moj prijatelj JANEZ CEBIN? Zadnje pismo mi je pisal iz Butte, Mont., in sedaj ne vem, kje se nahaja. Prosim cenjene rojake, da mi naznani njegov naslov, ali naj se pa sam oglasi. — John Majdič, Lock Box 106, South Burgettstown, Pa. (17-19-12)

Dr. Koler

SLOVENSKI ZDRAVNIK
638 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specializirani v Pittsburghu, ki ima 28-letno prakso v zdravljenju vseh možnih bolezni. Zastupljenje krvi zdravi s glasovitim 504, ki ga je izumil dr. prof. Erlich. Če imate mogoče ali mehurske po telesu, v grlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, pridite in izišite vanj bom kri. Ne čakajte, ker ta bolezen se nalezne. Vse moške bolezni zdravim po okrajšani metodi. Kakor hitro opazite, da vam preneha zdravje, ne čakajte, temveč pridite in jaz vam ga bom sproti povrnil. Hidrocele ali vodno kilo odstranim v 30 urah in sicer brez operacije. Bolezni mehurske, ki povzročijo bolečine v križu in hrbtu in včasih tudi pri pušljanju vode, odstranim z gotovostjo. Revmatizem, tiganje, bolečine, otekline, artritisa, skrofite in druge kožne bolezni, ki nastanejo valed nečiste krvi odstranim v kratkem času in ni potrebno ležati. Uradne ure: vsakdan od 9. ure jutrat do 8. zvečer; v petkih od 9. jutrat do 5. popoldne; ob nedeljah od 9. jutrat do 2. popoldne. S pošto ne delam. — Pridite osebno. — Ne pozabite ime in številko! Zdravim samo moške osebe.

PRIPOROČILO.

Naš zastopnik Mr. OTTO PEZDIR bo obiskal rojake v Forest City, Pa., in okoličnici ter je pooblaščen pobirati naročila za "Glas Naroda". Rojakom ga prav toplo priporočamo.

Upravišтво Glas Naroda. (13-12 v d)

STATE DEPARTMENT OF LABOR

BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION

ščiti naseljenec in jim pomaga. Splošni nasveti, pojasnila in pomoč zastoj. V vseh jezikih. Pojasnila, kako postati državljanin in o državljanstvih pravicah.

Pridite ali pišite!

Newyorški urad: 230 Fifth Ave. Urad v Buffalo: 704 D. S. Morgan Building.

SPODAJ OMENJENI ROJAKI IN ROJAKINJE

kateri imajo v rokah naša potrdila za denarne pošiljave, a številka mi, kakor so označene pod imenom, naj blagovolično naznaniti prikomogoče svoj natančen naslov radi važne zadeve. Pisma katera smo jim poslali, so se nam povrnila.

Trdka Frank Sakser.

Gechnik Frank No. 329639	Jankovic Mihac 330895	Pintar No. 330843
Bartol J. No. 330733	Kastelic John No. 44708	dauch Math. No. 260623
Dear Dan No. 260638	Kovac Frank No. 260641	Resman Frank No. 44296
Beljan Ana No. 319997	Kozel Louis No. 323307	Samide Frank No. 330721
Becens May Vira No. 330062	Lenarich Josip No. 44555	Sinich John No. 330763
Bobic Vajo No. 260593	Meden John No. 331014	Spanichek Rom No. 328894
Božičković Djuro No. 260581	Merkun Anton No. 331855	Starčević Johan No. 331070
Braun Mary No. 260643	Mikolich John No. 323252	Tehler Anna No. 328896
Dolar Valentin No. 330086	Oswald Luise No. 260632	Turk Charles No. 330851
Grgurič Blaž No. 260573	Oswald Joe No. 260621	Turk Ivan No. 260647
Gubert Giuseppe No. 323085		Turk Jarnaj No. 329741

MODERNO UREJENA

Tiskarna Glas Naroda

VSAKOVRSNE TISKOVINE

IZVRŠUJE PO NIZKIH

CENAH,

DELO OKUSNO,

IZVRŠUJE PREVODE V

DRUGE JEZIKE.

UNIKO ORGANIZIRANA.

POŠTENOST 901

DRUŠTVENA PRAVILA,

OKROŽNICE — PAMFLETE,

CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠILJATE NA:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.